

PRVA KNJIGA O CAREVIMA

KOJA SE ZOVE I TRE] A KNJIGA O CAREVIMA

GLAVA 1

A car David ostarje i bi vremenit, i koliko ga pokrivalu haljinama ne moga{e se zagrijati.

1:2 Tada mu reko{e sluge njegove; neka potra`e caru gospodaru na{emu mladu djevojku, pa ona neka stoji pred carem i dvori ga, i na krilu neka mu spava, da se zagrijeva car gospodar na{.

1:3 I potra`i{e lijepu djevojku po svijem krajevima Izrailjskim, i na|o{e Avisagu Sunamku, te je dovedo{e caru.

1:4 A ta djevojka bija{e vrlo lijepa, i dvora{e cara i slu`a{e mu: ali je car ne pozna.

1:5 A Adonija sin Agitin podi`e se govore}i: ja }u biti car. I nabavi sebi kola i konjika, i pedeset ljudi koji tr`ahu pred njim.

1:6 I otac ga nigda ne nakara, niti mu re~e: za{to radi{ tako? A on bje{e vrlo lijep, i mati ga rodi iza Avesaloma.

1:7 I dogovara{e se s Joavom sinom Serujinim i s Avijatarom sve{tenikom, koji pomagahu Adoniji.

1:8 Ali Sadok sve{tenik i Venaja sin Jodajev i Natan prorok i Semaj i Rej i junaci Davidovi ne prista{e za Adonijom.

1:9 Tada nakla Adonija ovaca i volova i ugojene stoke kod kamena Zoeleta, koji je kod izvora Rogila, i pozva svu bra}u svoju, sinove careve, i sve ljude od Jude, sluge careve;

1:10 Ali ne pozva Natana proroka, ni Venaje, ni ostalih junaka, ni Solomuna brata svojega.

1:11 Tada re~e Natan Vitsaveji materi Solomunovoj govore}i: jesi li ~ula da se zacario Adonija sin Agitin? a gospodar na{ David ne zna.

1:12 Nego sada hajde, ja }u te svjetovati kako }e{ izbaviti du{u svoju i du{u sina svojega Solomuna.

1:13 Hajde, otidi k caru Davidu i reci mu: nijesi li se ti, gospodaru moj care, zakleo slu{kinji svojoj govore}i: Solomun sin tvoj bi}e car poslije mene, i on }e sjedjeti na prijestolu mojem? Za{to se dakle zacari Adonija?

1:14 I gle, dok ti jo{ bude{ ondje govore}i s carem, ja }u do}i za tobom, i dopuni}u tvoje rije~i.

1:15 I tako u|e Vitsaveja k caru u klijet. A car bija{e vrlo star; i Avisaga Sunamka dvora{e ga.

1:16 I saviv{i se Vitsaveja pokloni se caru; a car joj re~e: {ta }e{?

1:17 A ona mu re~e: gospodaru moj, ti si se zakleo Gospodom Bogom svojim slu{kinji svojoj: Solomun sin tvoj bi}e car poslije mene, i on }e sjedjeti na prijestolu mojem.

1:18 A sada evo Adonija se zacari, a ti, gospodaru moj care, i ne zna{.

1:19 Naklao je volova i ugojene stoke i ovaca mnogo, i pozvao sve sinove careve, i Avijatara sve{tenika i Joava vojvodu; a Solomuna sluge svojega nije pozvao.

1:20 Sada, care gospodaru moj, o~i su svega Izrailja uprte u tebe, da im ka`e ko }e sjesti na prijesto tvoj, gospodaru moj care, poslije tebe.

1:21 Ina~e kad gospodar moj car po~ine kod oca svojih, bi}emo ja i sin moj Solomun krivi.

1:22 I gle, dok ona jo{ govora{e caru, do|e prorok Natan.

1:23 I javi{e caru govore}i: evo Natana proroka. I on stupiv{i pred cara pokloni se caru licem do zemlje.

1:24 I re~e Natan: care, gospodaru moj, jesi li ti kazao: Adonija }e biti car poslije mene, i on }e sjedjeti na prijestolu mojem?

1:25 Jer otide danas i nakla volova i ugojene stoke i ovaca mnogo, i pozva sve sinove careve i vojvode i Avijatara sve{tenika; i eno jedu i piju s njim i govore: da `ivi car Adonija.

1:26 Mene pak, sluge tvojega, ne pozva, ni Sadoka sve{tenika, ni Venaje sina Jodajeva, ni Solomuna sluge tvojega.

1:27 Je li to car gospodar moj naredio? ne kazav sluzi svojemu ko }e sjesti na prijesto gospodara mojega cara poslije njega.

1:28 A car David odgovori i re~e: zovite mi Vitsaveju. I ona do|e pred cara, i stade pred carem.

1:29 Tada se zakle car govore}i: tako da je `iv Gospod, koji je izbavio du{u moju od svake nevolje,

1:30 Kako sam ti se zakleo Gospodom Bogom Izrailjevim rekav{i: Solomun sin tvoj bi}e car poslije mene, i on }e sjedjeti na prijestolu mojem mjesto mene, tako }u u~initi danas.

1:31 Tada Vitsaveja savi se licem do zemlje i pokloni se caru, pa re~e: da `ivi gospodar moj car David dovijeka!

1:32 Potom re~e car David: zovite mi Sadoka sve{tenika i Natana proroka i Venaju sina Jodajeva. I oni do|o}e pred cara.

1:33 A car im re~e: uzmite sa sobom sluge gospodara svojega, i posadite Solomuna sina mojega na moju mazgu i i odvedite ga do Giona;

1:34 I neka ga ondje Sadok sve{tenik i Natan prorok poma`u za cara nad Izrailjem, i zatrubite u trubu i recite: da `ivi car Solomun!

1:35 Potom se vratite za njim, i on neka do|e i sjede na prijesto moj i caruje mjesto mene; jer sam njega odredio da bude vo| Izrailju i Judi.

1:36 A Venaja sin Jodajev odgovori caru i re~e: amin! neka tako re~e Gospod Bog gospodara mojega cara.

1:37 Kako je Gospod bio s gospodarem mojim carem tako tako neka bude i sa Solomunom, i neka

podigne prijesto njegov jo{ vi{e nego prijesto gospodara mojega cara Davida.

1:38 I tako otide Sadok sve{tenik i Natan prorok i Venaja sin Jodajev i Hereteji i Feleteji, i posadi}e Solomuna na mazgu cara Davida i odvedo}e ga do Giona.

1:39 I Sadok sve{tenik uze rog s uljem iz {atora, i pomaza Solomuna. Potom zatrubi}e u trubu i sav narod re~e: da `ivi car Solomun!

1:40 I sav narod po|e za njim, i narod svira}e u svirale i veselja}e se veoma da se zemlja razlijega}e od vike njihove.

1:41 I za~u Adonija i sve zvanice koje bijahu s njim, po{to jedo}e; za~u i Joav glas trubni, pa re~e: kaka je to vika i vrevu u gradu?

1:42 I dokle on jo{ govora}e, gle, do|e Jonatan sin Avijatara sve{tenika; i Adonija mu re~e: hodi, jer si junak i nosi{ dobre glase.

1:43 A Jonatan odgovori i re~e Adoniji: ta, gospodar na{ car David postavi Solomuna carem.

1:44 Jer car posla s njim Sadoka sve{tenika i Natana proroka i Venaju sina Jodajeva, i Hereteje i Feleteje, i posadi}e ga na carevu mazgu.

1:45 I pomaza}e ga Sadok sve{tenik i Natan prorok kod Giona za cara, i otido}e odande vesele}i se tako da je grad uzavreo; to je vika koju ~uste.

1:46 I Solomun je ve} sjeo na carski prijesto.

1:47 I do{le su sluge careve, i blagoslovi}e gospodara na{ega cara Davida govore}i: da Bog proslavi ime Solomunovo jo{ ve}ma nego tvoje, i prijesto njegov da podigne jo{ vi{e nego tvoj. I pokloni se car na postelji svojoj.

1:48 Jo{ ovako re~e car: da je blagosloven Gospod Bog Izrailjev, koji dade danas ko }e sjedeti na prijestolu mojemu, da vide moje o~i.

1:49 Tada se prepado}e, i usta}e sve zvanice Adonijine, i otido}e svak svojim putem.

1:50 A Adonija boje}i se Solomuna usta i otide, i uhvati se za rogove oltaru.

1:51 I javi}e Solomunu govore}i: eno, Adonija se upla{io od cara Solomuna, i eno ga, uhvatio se za rogove oltaru, i veli: neka mu se zakune car Solomun da ne}e ubiti sluge svojega ma~em.

1:52 A Solomun re-e: ako bude po{ten ~ovjek, ni dlaka s glave njegove ne}e pasti na zemlju; ali ako se na|e zlo na njemu, poginu}e.

1:53 I tako posla car Solomun, te ga dovedo{e od oltara; i kad do|e, pokloni se caru Solomunu; a Solomun mu re-e: idi ku}i svojoj.

GLAVA 2

A kad do|e vreme Davidu da umre, zapovjedi Solomunu sinu svojemu govore}i:

2:2 Ja idem kud ide sve na zemlji; a ti budi hrabar i budi ~ovjek.

2:3 I dr`i {to ti je Gospod Bog tvoj zapovjedio da dr`i{, hode}i putovima njegovim i dr`e}i uredbe njegove i zapovijesti njegove i zakone njegove i svjedo-anstva njegova, kako je napisano u zakonu Mojsijevu, da bi napredovao u svemu {to uzradi} i za ~im se god okrene{,

2:4 Da bi Gospod ispunio rije~ svoju koju mi je rekao govore}i: ako uspaze sinovi tvoji na put svoj hode}i preda mnom vjerno, svijem srcem svojim i svom du{om svojom, tada ti ne }e nestati ~ovjeka na prijestolu Izrailjevu.

2:5 A ti zna{ {ta mi je u~inio Joav sin Serujin, {ta je u~inio dvjema vojvodama Izrailjevijem, Aveniru sinu Nirovu i Amasi sinu Jeterovu, koje ubi proliv{i u miru krv kao u ratu, i okalja krvlju kao u ratu pojas svoj oko sebe, i obu}u svoju na nogu.

2:6 U~ini dakle po mudrosti svojoj, i nemoj dati da se sijeda glava njegova spusti s mirom u grob.

2:7 Sinovima pak Varzelaja od Galada u~ini milost, i neka budu me|u onima koji jedu za tvojim stolom, jer su tako do{li k meni kad sam bje`ao od Avesaloma brata tvojega.

2:8 I eto, kod tebe je Simej sin Girin od Venijamina iz Vaurima, koji me je ljuto ru`io kad i|ah u Mahanajim; ali mi do|e na susret na Jordan, i zakleh mu se Gospodom rekav{i: ne}u te ubiti ma~em.

2:9 Ali mu ti nemoj oprostiti, jer si mudar ~ovjek i zna}e{ {ta }e{ mu u~initi, da opravi{ sijedu glavu njegovu s krvlju u grob.

2:10 Tako po~inu David kod otaca svojih, i bi pogreben u gradu Davidovu.

2:11 A carova David nad Izrailjem ~etrdeset godina: u Hevronu carova sedam godina, a u Jerusalmu carova trideset i tri godine.

2:12 I Solomun sjede na prijesto Davida oca svojega, i carstvo se njegovo utvrdi jako.

2:13 Tada do|e Adonija sin Agitin k Vitsaveji materi Solomunovoj; a ona re-e: jesi li dobro do{ao? A on re-e: dobro.

2:14 Potom re-e: imam ne{to da ti ka`em. A ona re-e: govori.

2:15 Tada re-e: ti zna{ da je moje bilo carstvo, i da je u mene bio upro o~i sav Izrailj da ja budem car; ali se carstvo prenese i dopade bratu mojemu, jer mu ga Gospod dade.

2:16 Zato te sad molim za jedno; nemoj me odbiti. A ona mu re-e: govori.

2:17 A on re-e: govori caru Solomunu, jer ti on ne}e odbiti, neka mi da za `enu Avisagu Sunamku.

2:18 A Vitsaveja re-e: dobro, ja }u govoriti caru za te.

2:19 I do|e Vitsaveja k caru Solomunu da mu govori za Adoniju; a car usta i srete je i pokloniv joj se sjede na svoj prijesto, i zapovjedi te namjesti{e stolicu materi njegovoj, i ona sjede njemu s desne strane.

2:20 Tada ona re-e: iskala bi od tebe jednu malu stvar, nemoj me odbiti. A car joj re-e: i{ti, majko, ne}u te odbiti.

2:21 Ona re-e: podaj Avisagu Sunamku Adoniji bratu svojemu za `enu.

2:22 A car Solomun odgovori materi svojoj i re-e: za{to i{te{ Avisagu Sunamku za Adoniju? i{ti i carstvo za nj, jer je on brat moj stariji i ima uza se Avijatara sve{tenika i Joava sina Serujina.

2:23 I zakle se car Solomun Gospodom govore}i: tako da mi u~ini Bog i tako da doda, sebi na smrt kaza to Adonija danas.

2:24 I zato, tako da je `iv Gospod, koji me je utvrdio i posadio me na prijestolu Davida oca mojeg, i koji mi je na~inio ku}u kao {to je rekao, danas }e poginuti Adonija.

2:25 I posla car Solomun Venaju sina Jodajeva, koji ulo`i na nj, te pogibe.

2:26 A Avijataru sve{teniku re~e car: idi u Anatot na njivu svoju, jer si zaslu`io smrt, ali te ne}u danas pogubiti, jer si nosio kov~eg Gospodnji pred Davidom ocem mojim i podnosio si sve nevolje koje je podnosio otac moj.

2:27 Tako Solomun svrgne Avijatara da ne bude sve{tenik Gospodnji, da ispuni rije~ Gospodnju {to re~e u Silomu za dom Ilijev.

2:28 I ovaj glas do|e do Joava; a Joav bje{e pristao za Adonijom, premda za Avesalomom ne bje{e pristao; i ute~e Joav u {ator Gospodnji i uhvati se za rogove oltaru.

2:29 I javi{e caru Solomunu: Joav ute~e u {ator Gospodnji, i eno ga kod oltara. A Solomun posla Venaju sina Jodajeva govore}i: idi, ulo`i na nj.

2:30 I u{av Venaja u {ator Gospodnji re~e mu: car je kazao: izidi. A on re~e: ne}u; nego ovdje ho}u da umrem. A Venaja javi caru govore}i: tako re~e Joav i tako mi odgovori.

2:31 A car mu re~e: u~ini kako je rekao, ulo`i na nj, i pogrebi ga, i skini s mene i s doma oca mojega krv pravu koju je prolio Joav.

2:32 I neka Gospod obrati krv njegovu na njegovu glavu, {to ulo`i na dva ~ovjeka pravednija i bolja od sebe, i ubi ih ma~em bez znanja oca mojega Davida: Avenira sina Nirova vojvodu Izrailjeva i Amasu sina Jeterova vojvodu Judina;

2:33 Neka se dakle krv njihova vrati na glavu Joavovu i na glavu sjemena njegova dovijeka; a Davidu i sjemenu njegovu i domu njegovu i prijestolu njegovu neka bude mir dovijeka od Gospoda.

2:34 I otide Venaja sin Jodajev, i ulo`i na nj i pogubi ga, i bi pogreben kod ku}e svoje u pustinji.

2:35 Tada postavi car Venaju sina Jodajeva na njegovo mjesto nad vojskom, a Sadoka sve{tenika postavi car na mjesto Avijatarovo.

2:36 Potom posla car i dozva Simeja, i re~e mu: sagradi sebi ku}u u Jerusalimu, pa tu sjedi, i ne izlazi odatle nikuda.

2:37 Jer u koji dan izide{ i prije|e{ preko potoka Kedrona, znaj zacijelo da }e{ poginuti, i krv }e tvoja pasti na tvoju glavu.

2:38 A Simej re~e caru: dobra je ta rije~; kako je rekao gospodar moj car, tako }e u~initi sluga tvoj. I sjede Simej u Jerusalimu dugo vremena.

2:39 Ali se dogodi poslije tri godine, te uteko{e dvije sluge Simejeve k Ahisu sinu Ma{inu caru Gatskom. I bi objavljeno Simeju: eno ti slugu u Gatu.

2:40 Tada usta Simej, i osamari svoga magarca, i otide u Gat k Ahisu da tra`i sluge svoje. I vrati se Simej, i dovede natrag sluge svoje iz Gata.

2:41 I javi{e Solomunu da je Simej bio oti{ao iz Jerusalima u Gat, i da se vratio.

2:42 Tada car poslav dozva Simeja, i re~e mu: nijesam li te zakleo Gospodom i nijesam li ti tvrdo rekao: u koji dan izide{ kuda mu drago, znaj zacijelo da }e{ poginuti? I ti mi re~e: dobra je ta rije~ koju ~uh.

2:43 Za{to dakle nijesi dr`ao zakletve Gospodnje i zapovijesti koju sam ti zapovjedio?

2:44 Potom re~e car Simeju: ti zna{ sve zlo za koje zna srce tvoje, {to si u~inio Davidu ocu mojemu; Gospod vra}a tvoje zlo na tvoju glavu.

2:45 A car }e Solomun biti blagosloven i prijesto Davidov utvr|en pred Gospodom dovijeka.

2:46 I zapovjedi car Venaji sinu Jodajevu, te izide i ulo`i na nj, te pogibe. I carstvo se utvrdi u ruci Solomunovoj.

GLAVA 3

A Solomun se oprijatelji s faraonom carem Misirskim, i o`eni se k}erju faraonovom, i dovede je u grad Davidov dokle ne dovr{i svoj dom i dom Gospodnji i zid oko Jerusalima.

3:2 Ali narod prino{a{e `rtve na visinama; jer jo{ ne bje{e sazidan dom imenu Gospodnjemu do tada.

3:3 A Solomun ljublja{e Gospoda hode}i po uredbama oca svojega Davida, samo {to na visinama prino{a{e `rtve i ka|a{e.

3:4 Zato otide car u Gavaon da ondje prinese `rtvu, jer to bija{e velika visina; i Solomun prinese tisu}u `rtava paljenica na onom oltaru.

3:5 I javi se Gospod Solomunu u Gavaonu no}u u snu, i re~e Bog: i{ti {to ho}e{ da ti dam.

3:6 A Solomun re-e: ti si u~inio veliku milost sluzi svojemu Davidu ocu mojemu, kao {to je hodio pred tobom vjerno i pravedno i s pravijem srcem prema tebi; i sa~uvao si mu ovu veliku milost, te mu dao sina da sjedi na prijestolu njegovu, kao {to se vidi danas.

3:7 I tako, Gospode Bo`e moj, ti si postavio slugu svojega carem na mjesto Davida oca mojeg, a ja sam mlad, niti znam polaziti ni dolaziti.

3:8 I tvoj je sluga me|u narodom tvojim, koji si izabrao, narodom velikim, koji se ne mo`e izbrojiti ni prora~unati od mno`ine.

3:9 Daj dakle sluzi svojemu srce razumno da mo`e suditi narodu tvojemu i raspoznavati dobro i zlo. Jer ko mo`e suditi narodu tvojemu tako velikom?

3:10 I bi milo Gospodu {to Solomun to zaiska.

3:11 I re~e mu Bog: kad to i{te{, a ne i{te{ duga `ivota niti i{te{ blaga niti i{te{ du{a neprijatelja svojih nego i{te{ razuma da umije{ suditi;

3:12 Evo u~inih po tvojim rije~ima; evo ti dajem srce mudro i razumno da takoga kakav si ti ni prije tebe nije bilo niti }e poslije tebe nastati taki kakav si ti.

3:13 A svrh toga dajem ti i {to nijesi iskao, i blago i slavu, da takoga kakav }e{ ti biti ne}e biti me|u carevima svega vijeka tvojega.

3:14 I ako uzide{ mojim putovima dr`e}i uredbe moje i zapovijesti moje, kao {to je i{ao David otac tvoj, produlji}u dane tvoje.

3:15 Tada se probudi Solomun, i gle, ono bje{e san. I do|e u Jerusolim, i stav{i pred kov~eg zavjeta Gospodnjega prinese `rtve paljenice i `rtve zahvalne, i po~asti sve sluge svoje.

3:16 Tada do|o{e dvije `ene kurve k caru, i stado{e pred njim.

3:17 I re~e jedna `ena: ah, gospodaru; ja i ova `ena sjedimo u jednoj ku}i, i porodih se kod nje u istoj ku}i.

3:18 A tre}i dan poslije moga poro|aja porodi se i ova `ena, i bijasmo zajedno i ne bija{e niko drugi s nama u ku}i, samo nas dvije bijasmo u ku}i.

3:19 I umrije sin ove `ene no}as, jer ona le`e na nj.

3:20 Pa ustav{i u pono}i uze sina mojeg iskraj mene, kad slu{kinja tvoja spava{e, i stavi ga sebi u naru~je, a sina svoga mrtvoga stavi meni u naru~je.

3:21 A kad ustah ujutru da podojim sina svojega, a to mrtav; ali kad razgledah ujutru, a to ne bje{e moj sin, kojega ja rodih.

3:22 Tada re~e druga `ena: nije tako; nego je moj sin ovaj `ivi, a tvoj je sin onaj mrtvi. Ali ona re~e: nije tako, nego je tvoj sin onaj mrtvi, a moj je sin ovaj `ivi. Tako govorahu pred carem.

3:23 A car re~e: ova ka`e: ovaj je `ivi moj sin, a tvoj je sin ovaj mrtvi; a ona ka`e: nije tako, nego je tvoj sin onaj mrtvi, a moj je sin ovaj `ivi.

3:24 I re~e car: dajte mi ma~. I doneso{e ma~ pred cara.

3:25 Tada re~e car: rasijecite `ivo dijete na dvoje, i podajte polovinu jednoj i polovinu drugoj.

3:26 Tada `ena kojoj sin bje{e `ivi re~e caru, jer joj se usколеba utroba za sinom: ah, gospodaru, podajte njojzi dijete `ivo, a nemojte ga ubijati. A ona re~e: neka ne bude ni meni ni tebi, rasijecite ga.

3:27 Tada odgovori car i re~e: podajte onoj `ivo dijete, nemojte ga ubiti, ona mu je mati.

3:28 I sav Izrailj ~u sud koji izre~e car, i poboja{e se cara; jer vidje{e da je u njemu mudrost Bo`ja da sudi.

GLAVA 4

A car Solomun carova{e nad svijem Izrailjem. 4:2 A ovo bijahu knezovi njegovi: Azarija, sin Sadokov, namjesnik;

4:3 Elioref i Ahija, sinovi Sisini, pisari; Josafat, sin Ahiludov, pametar;

4:4 Venaja, sin Jodajev, vojvoda; a Sadok i Avijatar svećenici;

4:5 A Azarija sin Natanov, bježe nad pristavima; a Zavud, sin Natanov, prvi vijećnik, prijatelj carev;

4:6 A Ahisar upravitelj dvorski; a Adoniram sin Avdin nad carskim poslenicima.

4:7 I imaše Solomun dvanaest pristava po svemu Izrailju, koji hranjahu cara i sav dom njegov; po mjesec dana u godini svaki bijaše dužan hraniti.

4:8 A ovo su im imena: sin Urov u gori Jefremovoj;

4:9 Sin Dekerov u Makasu i u Salvimu i Vet-Semesu i Elonu Vet-ananskom;

4:10 Sin Esedov u Aruvotu; pod njim bijaše Sohot i sva zemlja Eferova;

4:11 Sin Avinadavov nad svijem krajem Dorskim; žena mu bježe Tafata kći Solomunova;

4:12 Vana sin Ahiludov nad Tenahom i Megidonom i svijem Vet-Sanom, koji je do Sartane pod Jezraelom, od Vet-Sana do Avel-Meola, do preko Jok-Meama;

4:13 Sin Geverov u Ramotu Galadskom; imaše sela Jaira sina Manasijina u Galadu i kraj Argovski u Vasanu, šezdeset velikih gradova sa zidovima i prijevornicama mjedenijem;

4:14 Ahinadav sin Idov u Mahanajimu;

4:15 Ahimas u Neftalimu; i on bježe oženjen kćerju Solomunovom Vasematom;

4:16 Vana sin Husajev u Asiru i u Alotu;

4:17 Josafat sin Farujin u Isaharu;

4:18 Simej sin Ilin u Venijaminu;

4:19 Gever sin Urijev u zemlji Galadskoj, u zemlji Siona cara Amorejskoga i Oga cara Vasanskoga; jedan bježe pristav u toj zemlji.

4:20 Jude i Izrailja bijaše mnogo kao pijeska po kraj mora; i ježahu i pijahu i veseljahu se.

4:21 A Solomun vladaše svijem carstvima od rijeke do zemlje Filistejske i do međe Misirske, i donoše mu dare i služe mu Solomunu svega vijeka njegova.

4:22 A hrana Solomunova bijaše na dan trideset kora bijeloga bračna, i šezdeset kora drugoga bračna;

4:23 Dvadeset volova ugojenijeh i dvadeset sapa, i sto ovaca, osim jelena i srna i divokoza i ugojenijeh ptica.

4:24 Jer on vladaše svuda s ovu stranu rijeke od Tapse do Gaze, nad svijem carstvima s ovu stranu rijeke, i bježe miran sa sviju strana unaokolo.

4:25 I življahu Juda i Izrailj bez straha, svaki pod svojom lozom i pod svojom smokvom, od Dana do Virsaveje, svega vijeka Solomunova.

4:26 I imaše Solomun šetrdeset tisuća konja za jaslina za kola svoja, i dvadeset tisuća konjika.

4:27 I pristavi hranjahu cara Solomuna i sve koji dolažu za sto cara Solomuna, svaki svoga mjeseca, i ne dadijahu da se šega premakne.

4:28 A ježam i slamu za konje i za mazge donoše mu na mjesto gdje bijahu, svaki kako mu bijaše određeno.

4:29 I Bog dade mudrost Solomunu i razum vrlo velik i srce prostrano kao pijesak na brijegu morskom.

4:30 Jer mudrost Solomunova bijaše veća od mudrosti svijeh istočnih naroda i od sve mudrosti Misirske.

4:31 Mudriji bijaše od svakoga čovjeka, i od Etana Ezraita i od Emana i od Halkola i od Darde, sinova Maolovijeh; i razglasi se ime njegovo po svijem narodima unaokolo.

4:32 I izgovori tri tisuće pjesama njegovijeh tisuća i pet.

4:33 Govorio je i o drveću, od kedra na Livanu do isopa koji niže iz zida; govorio je i o stoci i o pticama i o bubinama i o ribama.

4:34 I dolaže od svijeh naroda da služe mu Solomunu, od svijeh carstava na zemlji, koji služe za mudrost njegovu.

GLAVA 5

I Hiram car Tirski posla slugu svoje k Solomunu služe mu da su ga pomazali za cara na mjesto oca njegova, jer Hiram ljubljaje Davida svagda.

5:2 A Solomun posla ka Hiramu i poruči mu:

5:3 Ti znaš da David otac moj nije mogao sagrađiti doma imenu Gospoda Boga svojega od ratova kojima ga opkoliše, dokle ih Gospod ne položi pod noge njegove.

5:4 A sada Gospod Bog moj dao mi je mir otvuda, nemam nijednoga neprijatelja ni zle smetnje.

5:5 Zato, evo, velim da sagrađim dom imenu Gospoda Boga svojega, kao što je rekao Gospod Davidu ocu mojemu govoreći: sin tvoj, kojega ću posaditi mjesto tebe na prijesto tvoj, on će sagrađiti dom imenu mojemu.

5:6 Zato zapovjedi sada neka mi nasijeku drva kedrovijeh na Livanu, a sluge će moje biti slugama tvojim, a platu slugama tvojim daću ti kako god reče; jer ti znaš da u nas nema ljudi koji umiju sjeći drva kao Sidonci.

5:7 I kad Hiram u riječi Solomunove, obradova se veoma i reče: da je blagosloven Gospod danas, koji daje Davidu mudra sina nad onijem narodom velikim.

5:8 I posla Hiram Solomunu, i poruči: uo sam te radi si slao k meni; ja ću učiniti svu volju tvoju za drva kedrova i za drva jelova.

5:9 Moje će sluge snijeti s Livana na more, i ja ću ih povezati u splavove i spustiti morem do mjesta koje mi kažeš, i ondje ću razvezati, pa ih nosi; a ti ćeš učiniti moju volju i dati hranu tebi i ljudima tvojim.

5:10 I tako davaše Hiram Solomunu drva kedrova i drva jelova, koliko mu bijaše volja.

5:11 A Solomun davaše Hiramu dvadeset tisuća kora pšenice za hranu tebi i ljudima tvojim, i dvadeset kora ulja cijelog; toliko davaše Solomun Hiramu svake godine.

5:12 I Gospod daje mudrost Solomunu kako mu bijaše obrekao, i bijaše mir između Hiramova i Solomunova, i uhvatiše vjeru među sobom.

5:13 I odredi Solomun ljude iz svega Izraelja, i bi odredio njih trideset tisuća ljudi.

5:14 I slao ih na Livan po deset tisuća svakoga mjeseca naizmjenice; jedan mjesec bijahu na Livanu, a dva mjeseca kod kuća svojih. A Adoniram bijaše nad ovijem poslanicima.

5:15 I imao Solomun sedamdeset tisuća nosilaca i osamdeset tisuća tesara u planini,

5:16 Osim nastojnika Solomunovijeh, koji bijahu nad tijem poslom, tri tisuće i trista, koji upravljahu narodom koji poslovaše taj posao.

5:17 I zapovjedi car da snose veliko kamenje, skupocjeno kamenje za temelj domu, tesano kamenje.

5:18 I tesahu poslenici Solomunovi i poslenici Hiramovi i Givleji, i pripravljaše drvo i kamenje da se zida dom.

GLAVA 6

^ etiri stotine i osamdesete godine po izlasku sinova Izrailjevijeh iz zemlje Misirske, četvrte godine carovanja Solomunova nad Izraeljem, mjeseca Zifa, a to je drugi mjesec, počeo zidati dom Gospodu.

6:2 A dom što ga zida car Solomun Gospodu bijaše u dužinu od četrdeset lakata, a u širinu od dvadeset lakata, a u visinu od trideset lakata.

6:3 I bijaše trijem pred crkvom dvadeset lakata dug, prema širini doma, a deset lakata širok pred domom.

6:4 I na njemu prozore na domu iznutra široke a spolja uske.

6:5 I uza zid domu na njemu hodnike svuda unakolo uza zid domu oko crkve i svetinje nad svetinjama, i na njemu kljetti svuda unakolo.

6:6 Najdonji hodnik bijaše pet lakata širok, a srednji šest lakata širok, a treći sedam lakata širok; jer na njemu zasjeko na domu spolja unakolo, da se greda ne ulazi u zid od doma.

6:7 A kad zidahu dom, zidahu od kamena, koji dovođahu sasvijem pripremljen, te se ni kamen ni sjekira niti kako oruđe gvozdeno ne ulazi u domu kad se zidaše.

6:8 Vrata od srednjega hodnika bijahu na desnoj strani doma, i izlazaše se na zavojnicu na srednji hodnik, i iz srednjega na treći.

6:9 Tako sazida dom, i dovrši ga, i pokri dom gredama i daskama kedrovijem.

6:10 I na~ini hodnike oko cijeloga doma od pet lakata u visinu svaki, i sastavljahu ih s domom grede kedrove.

6:11 Tada do|e rije~ Gospodnja Solomunu govore}i:

6:12 To je dom {to gradi}; ako uzide{ po mojim uredbama, i ustvori{ moje zakone i uzdr`i{ sve moje zapovjesti hode}i po njima, potvrdi}u ti rije~ svoju, koju sam rekao Davidu ocu tvojemu.

6:13 I stanova}u me |u sinovima Izrailjevijem, i ne}u ostaviti naroda svojega Izrailja.

6:14 I tako sazida Solomun dom, i dovr{i ga.

6:15 I oblo`i zidove domu iznutra daskama kedrovijem, od poda doma do vrh zidova oblo`i drvetom iznutra; i pod domu oblo`i daskama jelovijem.

6:16 I na~ini pregradu od dvadeset lakata od jedne strane doma do druge od dasaka kedrovijeh, od poda do vrh zidova; i to na~ini unutra za {ator, za svetinju nad svetinjama.

6:17 A dom, crkva naprijed, bija{e od ~etrdeset lakata.

6:18 A po daskama kedrovijem unutra u domu bjehu izrezane jabuke i cvjetovi razvijeni, sve od kedra tako da se ne vi|a{e nigdje kamen.

6:19 I svetinju nad svetinjama uredi unutra u domu, da se ondje namjesti kov~eg zavjeta Gospodnjega.

6:20 A svetinja nad svetinjama unutra bje{e dvadeset lakata duga, i dvadeset lakata {iroka, i dvadeset lakata visoka, i oblo`i je ~istijem zlatom; tako oblo`i i oltar od kedra.

6:21 I tako oblo`i Solomun dom iznutra ~istijem zlatom, i zate`e zlatne lance pred svetinjom nad svetinjama, koju tako|e oblo`i zlatom.

6:22 I sav dom oblo`i zlatom; tako i sav oltar pred svetinjom nad svetinjama oblo`i zlatom.

6:23 A u svetinji nad svetinjama na~ini dva heruvima od drveta maslinova; deset lakata bje{e visok svaki.

6:24 A od pet lakata bje{e jedno krilo u heruvima, i od pet lakata bje{e drugo krilo u heruvima;

deset lakata bje{e od kraja jednoga krila do kraja drugoga krila.

6:25 Tako i drugi heruvim bija{e od deset lakata; jedne mjere i jedne naprave bjehu oba heruvima.

6:26 Deset lakata bje{e visok jedan heruvim, tako i drugi.

6:27 I namjesti heruvime usred unutra{njeg doma, i ra{iri{e heruvimi krila svoja tako da krilo jednoga tica{e u jedan zid a krilo drugoga heruvima tica{e u drugi zid, a usred doma ticahu krila jedno u drugo.

6:28 I oblo`i heruvime zlatom.

6:29 A sve zidove domu unaokolo iskiti rezanijem heruvimima i palmama i razvijenijem cvjetovima iznutra i spolja.

6:30 I pod domu oblo`i zlatom iznutra i spolja.

6:31 I na ulasku u svetinju nad svetinjama na~ini dvokrilna vrata od drveta maslinova, kojima prago~vi s dovratnicima bjehu na pet uglova.

6:32 I na tijem dvokrilnijem vratima od drveta maslinova izreza heruvime i palme i razvijene cvjetove, i oblo`i ih zlatom, i heruvime i palme oblo`i zlatom.

6:33 Tako i na ulasku u crkvu na~ini pragove od drveta maslinova na ~etiri igla;

6:34 I vrata dvokrilna od drveta jelova; na dvije se strane otvara{e jedno krilo, i na dvije strane otvara{e se drugo krilo.

6:35 I izreza na njima heruvime i palme i razvijene cvjetove, i oblo`i zlatom sve {to bje{e izrezano.

6:36 Potom na~ini trijem unutra{nji od tri reda tesanoga kamena i jednoga reda drveta kedrova strugana.

6:37 ^etvrte godine mjeseca Zifa bi postavljen temelj domu Gospodnjemu;

6:38 A jedanaeste godine mjeseca Vula, koji je osmi mjesec, svr{i se dom sa svijem stvarima svojim i sa svijem {to mu pripada. Tako ga sazida za sedam godina.

GLAVA 7

Potom zida Solomun sebi dom trinaest godina, i svr{i ga.

7:2 Sazida i dom iz {ume Livanske, sto lakata dug i pedeset lakata {irok i trideset lakata visok, na ~etiri reda stupova kedrovijeh, s gredama kedrovijem svrh stupova.

7:3 I bje{e pokriven drvetom kedrovijem gore na gredama, koje bijahu na ~etrdeset i pet stupova, po petnaest u jednom redu.

7:4 I prozora bijahu tri reda, prozor nad prozom u tri reda.

7:5 I sva vrata i pragovi bjehu na ~etiri ugla, i prozori, i jedan prozor bje{e prema drugom u tri reda.

7:6 I na~ini trijem od stupova, pedeset lakata dug i trideset lakata {irok; i taj trijem bje{e sprijed, i stupovi i grede bijahu sprijed.

7:7 I na~ini trijem u kojem bje{e prijesto, gdje su|a{e, trijem sudski, koji bija{e oblo`en kedrom od poda do vrha.

7:8 I u njegovoj ku}i gdje `ivlja{e bija{e drugi trijem iza onoga trijema, posao bija{e isti. Na~ini dom i k}eri Faraonovoj, kojom se o`eni Solomun, kao taj trijem.

7:9 Sve ovo bje{e od skupocjenoga kamena, tesanoga na mjeru i pilom sje~enoga, iznutra i spolja od poda do krova, i spolja do velikoga trijema.

7:10 I temelj bija{e od kamenja skupocjenoga, kamenja velikoga, od deset lakata i od osam lakata.

7:11 A ozgo bija{e kamenje skupocjeno na mjeru tesano i daske kedrove.

7:12 I veliki trijem unaokolo ima{e tri reda kamenja tesanoga i jedan red kedrovijeh brvana, kao trijem unutra{nji doma Gospodnjega i kao trijem istoga doma.

7:13 I posla car Solomun i pozva Hirama iz Tira.

7:14 A on bija{e sin jedne udovice od plemena Neftalimova a otac mu bje{e iz Tira, umjetnik mje-darski, vrlo vje{t i razuman, te umija{e sva{ta gra-

diti od mjedi; on do{av k caru Solomunu izradi mu sav posao.

7:15 Sali dva stupa od mjedi, jedan stup bje{e od osamnaest lakata u visinu a unaokolo od dvanaest lakata; taki bje{e i drugi stup.

7:16 I na~ini dva ogavlja da se metnu ozgo na stupove, salivena od mjedi; pet lakata bje{e visoko jedno ogavlje i pet lakata bje{e visoko drugo ogavlje.

7:17 I pletenice isprepletane i vrvce kao verige na~ini na ogavlja, koja bijahu na vrh stupova, sedam na jedno ogavlje i sedam na drugo ogavlje.

7:18 Tako na~ini i na stupove i dva reda {ipaka na jednu pletenicu unaokolo da pokrivaju ogavlje koje bija{e na vrhu; tako na~ini i na drugom ogavlju.

7:19 I na ta dva ogavlja navrh stupova u trijemu bijahu na~injeni ljiljani od ~etiri lakta.

7:20 I na dva ogavlja na dva stupa bijahu ozgo i prema sredini pod pletenicama {ipci, kojih bija{e dvjesta u dva reda unaokolo na jednom i na drugom ogavlju.

7:21 I postavi te stupove u trijemu crkvenom, i postaviv{i desni stup nazva ga Jahin, potom postaviv{i stup lijevi nazva ga Voas.

7:22 I navrh stupova namjesti izra|eno cvije}e ljiljanovo. I tako se svr{i{e stupovi.

7:23 I sali more; deset lakata bje{e mu od jednog kraja do drugoga, okruglo unaokolo, a pet lakata bje{e visoko, a unaokolo mu bje{e trideset lakata.

7:24 I ispod kraja njegova bijahu ispup~ene kao jabuke svuda unaokolo po deset na jedan lakat, kojima bje{e opto~eno more unaokolo, dva reda jabuka bje{e saliveno s njim.

7:25 I staja{e na dvanaest volova; tri gledahu na sjever, tri gledahu na zapad, tri gledahu na jug, a tri gledahu na istok; a more staja{e na njima ozgo, i zadnja strana svijeh njih bija{e unutra.

7:26 Debljina mu bija{e s podlanice, a kraj mu bija{e kao kraj u ~a{e, kao cvijet ljiljanov, a prima{e dvije tisu}e vata.

7:27 I na~ini deset podno`ja od mjedi, u du`inu od ~etiri lakta bje{e svako podno`je, a u {irinu od ~etiri lakta, a u visinu od tri lakta.

7:28 A naprava bje{e u svakoga podno`ja ovaka: oplata bija{e u njih unaokolo, i oplata bija{e izme|u uglova.

7:29 A na oplati me|u uglovima bijahu lavovi i volovi i heruvimi; a na uglovima bija{e stupac ozgo, a ispod lavova i volova bija{e vijenac kovan.

7:30 I pod svakim podno`jem bijahu po ~etiri to~ka od mjedi s plo~ama mjedenijem, i na ~etiri ugla bijahu kao ramena, i pod svakom umivaonicom bijahu ta ramena salivena prema svakom vijencu.

7:31 Dubina umivaonici od vrha do dna nad stupcem bija{e s lakta, i u vrhu bija{e okrugla kao i stupac koji bija{e od podrug lakta, i po vrhu joj bija{e rezano, a oplata joj bija{e na ~etiri ugla, ne okrugla.

7:32 I tako po ~etiri to~ka bijahu pod tom oplatom, i osovine to~kovima izla`ahu na podno`ju, i svaki to~ak bija{e visok podrug lakta.

7:33 I naprava u tijeh to~kova bija{e kao naprava u to~kova kolskih; osovine njihove, glav~ine, naplaci i paoci, sve bje{e liveno.

7:34 I ~etiri ramena bijahu na ~etiri ugla u svakoga podno`ja, iz podno`ja izla`ahu njegova ramena.

7:35 A ozgo u podno`ja bija{e visine po lakta, koja bje{e svuda okrugla, i ozgo na podno`ju bjehu strane njegove i oplata koje izla`ahu iz njega.

7:36 I po stranama njegovijem i po oplatama njegovijem izrezah heruvime, lavove i palme, jedno do drugoga uz vijence unaokolo.

7:37 Na taj na~in na~ini deset podno`ja; sva bijahu jednako salivena, jedne mjere i jedne naprave.

7:38 I na~ini deset umivaonica od mjedi; po ~etrdeset vata uzima{e jedna umivaonica, i svaka umivaonica bija{e od ~etiri lakta; po jedna umivaonica staja{e na svakom podno`ju od deset podno`ja.

7:39 I namjesti pet podno`ja na desnoj strani doma, i pet na lijevoj strani doma, a more namjesti na desnu stranu doma prema istoku s juga.

7:40 Tako na~ini Hiram umivaonice i lopate i kotli}; i svr{i Hiram sav posao koji radi caru Solomunu za dom Gospodnji:

7:41 Dva stupa i dva ogavlja okrugla navrh dva stupa, i dvije pletenice da pokrivaju ona dva ogavlja okrugla navrh stupova;

7:42 I ~etiri stotine {ipaka na dvije pletenice; dva reda {ipaka na svakoj pletenici, da pokrivaju dva ogavlja okrugla navrh stupova;

7:43 I deset podno`ja, i deset umivaonica na njima;

7:44 I more jedno, i volova dvanaest pod morem;

7:45 I lonce i lopate i kotli}; a svi sudovi {to na~ini Hiram caru Solomunu za dom Gospodnji bjehu od mjedi ugla|ene.

7:46 To je car salivao u ravnici Jordanskoj u zemlji ilova~i izme|u Sohota i Sartana.

7:47 I Solomun ne izmjeri tijeh sudova, jer ih bje{e vrlo mnogo, ne tra`i{e te`ine mjedi.

7:48 Na~ini Solomun i sve drugo posu|e za dom Gospodnji: zlatni oltar, i zlatni sto, na kom stajahu hljebovi postavljeni,

7:49 I pet svijetnjaka s desne strane i pet s lijeve strane pred svetinjom od ~istoga zlata, i cvjetove i `i{ke i useka~e od zlata,

7:50 I ~a{e i vilju{ke i kotli}e i kadionice i ma{i~ce od ~istoga zlata; i ~epovi na vratima unutra{nje~ga doma, svetinje nad svetinjama, i ~epovi na vratima crkvenijem bijahu od zlata.

7:51 I tako se svr{i sav posao koji uradi car Solomun domu Gospodnjemu; i unese Solomun {to bje{e posvetio David otac njegov, srebro i zlato i sudove, i ostavi u riznicu doma Gospodnjega.

GLAVA 8

Tada sabra Solomun starje{ine Izrailjeve i sve glavare plemenske, knezova domova ota~kih sinova Izrailjevijeh, k sebi u Jerusolim da se prene-

se kov~eg zavjeta Gospodnjega iz grada Davidova, a to je Sion.

8:2 I skupi{e se k caru Solomunu svi ljudi Izrailevi mjeseca Etanima na praznik, a taj je mjesec sedmi.

8:3 I kad do|o{e sve starje{ine Izrailjeve, podigo{e sve{tenici kov~eg;

8:4 I preneso{e kov~eg Gospodnji i {ator od sastanka i sve sude svete {to bjehu u {atoru; preneso{e ih sve{tenici i Leviti.

8:5 A car Solomun i sav zbor Izrailjev, koji se sabra k njemu, prineso{e s njim pred kov~egom ovaca i goveda toliko da se ne moga{e ni izbrojiti ni prora~unati od mno{tva.

8:6 I uneso{e sve{tenici kov~eg zavjeta Gospodnjega na njegovo mjesto, u unutra{nji dom, u svetinju nad svetinjama, pod krila heruvimima.

8:7 Jer heruvimima bijahu ra{irena krila nad mjestom gdje }e stajati kov~eg, i zaklanjahu heruvimi kov~eg i poluge njegove ozgo.

8:8 I povuko{e mu poluge tako da se krajevi vi|ahu na prednjoj strani svetinje nad svetinjama, ali se napolje ne vi|ahu; i ondje osta{e do dana{njega dana.

8:9 U kov~egu ne bje{e ni{ta osim dvije plo~e kamene, koje metnu u nj Mojsije na Horivu, kad Gospod u~ini zavjet sa sinovima Izrailjevijem na {to izido{e iz zemlje Misirske.

8:10 A kad sve{tenici izido{e iz svetinje, oblak napuni dom Gospodnji,

8:11 Te ne mogahu sve{tenici stajati da slu`e od oblaka; jer se slave Gospodnje napuni dom Gospodnji.

8:12 Tada re~e Solomun: Gospod je rekao da }e nastavati u mraku.

8:13 Sazidah dom tebi za stan, mjesto, da u njemu nastava{ dovijeka.

8:14 I okrenuv{i se licem svojim car blagoslovi sav zbor Izrailjev, a sav zbor Izrailjev staja{e.

8:15 I re~e: blagosloven da je Gospod Bog Izrailjev, koji je govorio svojim ustima Davidu ocu mojemu i ispunio rukom svojom govore{i:

8:16 Od onoga dana kad izvedoh iz Misira narod svoj Izrailja ne izabrah nijednoga grada me|u svijem plemenima Izrailjevijem da se sazida dom gdje bi bilo ime moje, nego izabrah Davida da bude nad narodom mojim Izrailjem.

8:17 I naumi David otac moj da sazida dom imenu Gospoda Boga Izrailjeva.

8:18 Ali Gospod re~e Davidu ocu mojemu: {to si naumio sazidati dom imenu mojemu, dobro si u~inio {to si to naumio;

8:19 Ali ne}e{ ti sazidati toga doma, nego sin tvoj, koji }e iza{i iz bedara tvojih, on }e sazidati dom imenu mojemu.

8:20 I tako ispuni Gospod rije~ svoju koju re~e; jer ustah na mjesto oca svojega Davida, i sjedoh na prijesto Izrailjev, kao {to re~e Gospod, i sazidah ovaj dom imenu Gospoda Boga Izrailjeva.

8:21 I odredih ovdje mjesto kov~egu u kom je zavjet Gospodnji {to je u~inio s ocima na{im kad ih je izveo iz zemlje Misirske.

8:22 Potom stade Solomun pred oltar Gospodnji pred svijem zborom Izrailjevijem, i podi`e ruke svoje k nebu,

8:23 I re~e: Gospode Bo`e Izrailjev! nema Boga takoga kakav si ti gore na nebu ni dolje na zemlji, koji ~uva{ zavjet i milost slugama svojim, koje hode pred tobom svijem srcem svojim;

8:24 Koji si ispunio sluzi svojemu Davidu ocu mojemu {to si mu rekao; {to si ustima svojim rekao to si rukom svojom ispunio, kao {to se vidi danas.

8:25 Sada dakle, Gospode Bo`e Izrailjev, dr`i sluzi svojemu Davidu ocu mojemu {to si mu rekao govore{i: ne}e ti nestati ~ovjeka ispred mene koji bi sjedio na prijestolu Izrailjevu, samo ako sinovi tvoji u{~uvaju put svoj hode{i preda mnom, kao {to si ti hodio preda mnom.

8:26 Sada dakle, Bo`e Izrailjev, neka se potvrdi rije~ tvoja koju si rekao sluzi svojemu Davidu ocu mojemu.

8:27 Ali ho}e li doista Bog stanovati na zemlji? Eto, nebo i nebesa nad nebesima ne mogu te obuhvatiti, a kamo li ovaj dom {to ga sazidah?

8:28 Ali pogledaj na molitvu sluge svojega i na molbu njegovu, Gospode Bo`e moj, ~uj viku i molitvu, kojim ti se moli danas sluga tvoj;

8:29 Da budu o-i tvoje otvorene nad domom ovijem dan i no}, nad ovijem mjestom, za koje si rekao: tu }e biti ime moje; da ~uje{ molitvu kojom }e se moliti sluga tvoj na ovom mjestu.

8:30 ^uj molbu sluge svojega i naroda svojega Izrailja, kojom }e se moliti na ovom mjestu; ~uj s mjesta gdje stanuje{, s neba, ~uj, i smiluj se.

8:31 Kad ko zgrije{i bli`njemu svojemu te mu se da zakletva da se zakune, i zakletva do |e pred tvoj oltar u ovom domu,

8:32 Ti ~uj s neba, i u~ini i sudi slugama svojim, osu |uju}i krivca i djela njegova obra}aju}i na njegovu glavu, a pravoga pravdaju}i i pla}aju}i mu po pravdi njegovoj.

8:33 Kad razbiju neprijatelji tvoji narod tvoj Izrailja zato {to ti zgrije{e, pa se obrate k tebi i dadu slavu imenu tvomemu, i pomole ti se i zamole te u ovom domu,

8:34 Ti ~uj s neba, i oprosti grijeh narodu svojemu Izrailju, i dovedi ih opet u zemlju koju si dao ocima njihovijem.

8:35 Kad se zatvori nebo, te ne bude da`da zato {to zgrije{e tebi, pa ti se zamole na ovom mjestu i dadu slavu imenu tvomemu, i od grijeha se svojega obrate, kad ih namu~i{,

8:36 Ti ~uj s neba, i oprosti grijeh slugama svojim i narodu svojemu Izrailju pokazav im put dobri kojim }e hoditi, i pusti da`d na zemlju svoju, koju si dao narodu svojemu u na{ljedstvo.

8:37 Kad bude glad u zemlji, kad bude pomor, su{a, medljika, skakavci, gusjenice, ili kad ga pritijsni neprijatelj njegov u zemlji njegovoj vlastitoj, ili kako god zlo, kaka god bolest,

8:38 Svaku molbu i svaku molitvu, koja bude od koga god ~ovjeka ili od svega tvojega naroda Izrailja, ko pozna muku srca svojega i podigne ruke svoje u ovom domu,

8:39 Ti ~uj s neba, iz stana svojega, i smiluj se i u~ini i podaj svakome po svijem putovima njego-

vijem, koje zna{ u srcu njegovu; jer ti sam zna{ srca svih sinova ~ovje~ijih;

8:40 Da te se boje dokle su god `ivi na zemlji koju si dao ocima na{im.

8:41 I stranac, koji nije od tvojega naroda Izrailja, nego do |e iz daljnje zemlje imena tvojega radi,

8:42 (Jer }e se ~uti za ime tvoje veliko i za ruku tvoju krjepku i mi{icu tvoju podignutu) kad do |e i pomoli se u ovom domu,

8:43 Ti ~uj s neba, iz stana svojega, i u~ini sve za {to povi~e k tebi onaj stranac, da bi poznali ime tvoje svi narodi na zemlji i bojali se tebe kao narod tvoj Izrailj, i da bi znali da je ime tvoje prizvano nad ovijem domom, koji sazidah.

8:44 Kad narod tvoj izide na vojsku na neprijatelja svojega putem kojim ga po{lje{, i pomole se Gospodu obrativ{i se ka gradu, koji si izabrao, i k domu, koji sam sazidao imenu tvomemu,

8:45 ^uj s neba molbu njihovu, i podaj im pravicu.

8:46 Kad ti zgrije{e, jer nema ~ovjeka koji ne grijei, i razgnjeviv{i se na njih da{ ih neprijatelji ma njihovijem, te ih zarobe i odvedu u zemlju neprijateljsku daleko ili blizu,

8:47 Ako se dozovu u zemlji u koju budu odvedeni u ropstvo, i obrate se i stanu ti se moliti u zemlji onijeh koji ih zarobi{e, i reku: sagrije{ismo i zlo u~inismo, skrivismo,

8:48 I tako se obrate k tebi svim srcem svojim i svom du{om svojom u zemlji neprijatelja svojih, koji ih zarobe, i pomole ti se okrenuv{i se k zemlji svojoj, koju si dao ocima njihovijem, ka gradu, koji si izabrao, i k domu, koji sam sazidao imenu tvomemu,

8:49 Tada ~uj s neba, iz stana svojega, molbu njihovu i molitvu njihovu, i podaj im pravicu,

8:50 I oprosti narodu svojemu {to ti budu zgrije{ili, i sve prijestupe kojima ti budu prestupili, i umilostivi im one koji ih zarobe da se smiluju na njih.

8:51 Jer su tvoj narod i tvoje na{ljedstvo, koje si izveo iz Misira, isred pe}i gvozdene.

8:52 Neka budu o-i tvoje otvorene na molbu sluge tvogega i na molbu naroda tvogega Izrailja, i ~uj ih kad te god prizovu.

8:53 Jer si ih ti odvojio sebi za na{ljedstvo od svih naroda na zemlji, kao {to si rekao preko Mojsija sluge svojega, kad si izveo oce na{e iz Misira, Gospode, Gospode!

8:54 A kad Solomun mole}i se Gospodu svr{i svu ovu molbu i molitvu, usta ispred oltara Gospodnjega, gdje bje{e klekao i ruke svoje podigao k nebu;

8:55 I stoje}i blagoslovi sav zbor Izrailjev, glasom velikim govore}i:

8:56 Blagosloven da je Gospod koji je smirio narod svoj Izrailja, kao {to je govorio; nije izostala ni jedna rije~ od svih dobrih rije~i njegovijeh, koje je govorio preko Mojsija sluge svojega.

8:57 Da Gospod Bog na{ bude s nama kao {to je bio s ocima na{im, da nas ne ostavi i ne napusti.

8:58 Nego neka prigine srce na{e k sebi da bismo hodili svijem putovima njegovijem i dr`ali zapovijesti njegove i uredbe njegove i zakone njegove, {to je zapovjedio ocima na{im.

8:59 I neka budu ove rije~i moje, kojima se molih Gospodu, blizu Gospoda Boga na{ega dan i no} da bi davao pravicu sluzi svojemu i narodu svojemu Izrailju u svako doba;

8:60 Da bi poznali svi narodi na zemlji da je Gospod sam Bog i da nema drugoga.

8:61 I neka srce va{e bude cijelo prema Gospodu Bogu na{em, da hodite po uredbama njegovijem i dr`ite zapovijesti njegove kao danas.

8:62 Tada car i sav Izrailj s njim prineso{e `rtve pred Gospodom.

8:63 I Solomun prinese na `rtvu zahvalnu, koju prinese Gospodu, dvadeset i dvije tisu}e volova i sto i dvadeset tisu}a ovaca. Tako posveti{e dom Gospodnji car i svi sinovi Izrailjevi.

8:64 U taj dan posveti car sredinu trijema koji je pred domom Gospodnjim; jer ondje prinese `rtve paljenice i dare i pretilinu od `rtava zahvalnijeh; jer mjedeni oltar koji bija{e pred Gospodom bija{e

malen i ne mogahu na nj stati `rtve paljenice i dari i pretilina od `rtava zahvalnijeh.

8:65 I u to vrijeme praznova Solomun praznik i sav Izrailj s njim, sabor velik od ulaska u Emat do potoka Misirskoga, pred Gospodom Bogom na{im, sedam dana i opet sedam dana, to je ~etrnaest dana.

8:66 A u osmi dan otpusti narod; i blagoslovi{e cara i otido{e k {atorima svojim raduju}i se i vesele}i se u srcu za sve dobro {to u~ini Gospod Davidu sluzi svojemu i Izrailju narodu svojemu.

GLAVA 9

A kad Solomun svr{i dom Gospodnji i dom carski i sve {to `elja{e Solomun i rad bija{e na~initi,

9:2 Javi se Gospod Solomunu drugi put, kao {to mu se bje{e javio u Gavaonu;

9:3 I re~e mu Gospod: usli{io sam molbu tvoju i molitvu tvoju, kojom si mi se molio; posvetio sam taj dom koji si sazidao da tu namjestim ime svoje do vijeka; i o-i }e moje i srce moje biti ondje vazda.

9:4 A ti ako uzide{ preda mnom kako je i{ao David otac tvoj s cijelijem i pravijem srcem tvore}i sve {to sam ti zapovjedio i dr`e}i uredbe moje i zakone moje,

9:5 Utvrdi}u prijesto carstva tvogega nad Izrailjem navijek, kao {to sam kazao Davidu ocu tvojemu govore}i: ne}e ti nestati ~ovjeka na prijestolu Izrailjevu.

9:6 Ali ako se vi i sinovi va{i odvratite od mene i ne uzdr`ite zapovijesti mojih i uredaba mojih koje sam vam dao, i otidete i stanete slu`iti drugim bogovima i klanjati im se,

9:7 Tada }u istrijebiti Izrailja sa zemlje, koju sam vam dao, i ovaj dom, koji sam posvetio imenu svojemu, odbaci}u od sebe, i Izrailj }e postati pri~a i potsmijeh me | u svijem narodima;

9:8 A dom ovaj koliko je slavan, ko god pro |e mimo nj, za~udi}e se i zapi{ta}e, i re}i }e: za{to u~ini Gospod ovo od ove zemlje i od ovoga doma?

9:9 I odgovara}e se: jer odusta}e Gospoda Boga svojega, koji izvede oce njihove iz zemlje Misirske, i uze}e druge bogove, i klanja}e im se i slu`i}e im; zato pusti na njih Gospod sve ovo zlo.

9:10 A kad pro|e dvadeset godina, u koje sazida Solomun ova dva doma, dom Gospodnji i dom carski,

9:11 A Hiram car Tirski dade Solomunu drva kedrovijeh i drva jelovijeh i zlata koliko mu god volja bje}e, tada car Solomun dade Hiramu dvadeset gradova u zemlji Galilejskoj.

9:12 I do|e Hiram iz Tira da vidi gradove koje mu dade Solomun, ali ne bi}e mu po volji.

9:13 Pa re-e: kakvi su to gradovi {to si mi ih dao, brate? I nazva ih: zemlja Kavul; i osta im to ime do danas.

9:14 A Hiram bje}e poslao caru sto i dvadeset talanata zlata.

9:15 I tako car Solomun odredi ljude, te sazida dom Gospodnji i dom svoj i Milon, i zidove oko Jerusalima, i Asor i Megidon i Gezer.

9:16 Jer Faraon car Misirski izide i uze Gezer, i spali ga ognjem i pobi Hananeje koji `ivljahu u gradu, i dade ga u pr}iju k}eri svojoj, `eni Solomunovoj.

9:17 A Solomun sazida Gezer i Vet-Oron donji.

9:18 I Valat i Tadmor u pustinji u zemlji,

9:19 I sve gradove u kojima Solomun ima}e `itnice, i gradove u kojima mu bijahu kola, i gradove u kojima mu bijahu konjici, i {to god Solomunu bi volja zidati u Jerusalimu i na Livanu i u svoj zemlji carstva svojega.

9:20 I sav narod koji bje}e ostao od Amoreja, Heteja, Ferezeja, Jeveja i Jevuseja, koji ne bijahu od sinova Izrailjevijeh,

9:21 Sinove njihove, koji bjehu ostali iza njih u zemlji, kojih ne moga}e sinovi Izrailjevi istrijebiti, njih Solomun nagna da pla}aju danak i robuju do dana{njega dana.

9:22 A od sinova Izrailjevijeh ne u~ini ni jednog robom, nego bijahu vojnici i sluge njegove i knezovi, vojvode njegove, i zapovjednici nad kolima njegovijem i nad konjicima njegovijem.

9:23 I bje}e glavnijeh nastojnika nad poslom Solomunovijem pet stotina i pedeset, koji upravljahu narodom koji ra|a}e posao.

9:24 A k}i Faraonova preseli se iz grada Davida u dom svoj, koji joj sazida. Tada sazida i Milon.

9:25 I Solomun prino{a}e tri puta na godinu `rtve paljenice i `rtve zahvalne na oltaru koji na~ini Gospodu, i ka|a}e na oltaru koji bje}e pred Gospodom, kad svr{i dom.

9:26 I la|e na~ini car Solomun u Esion-Gaveru, koji je kod Elota na brijegu Crvenoga Mora u zemlji Edomskoj.

9:27 I posla Hiram na tijem la|ama sluge svoje, la|are vje}te moru, sa slugama Solomunovijem;

9:28 I do|o}e u Ofir, i uze}e odande zlata ~etiri stotine i dvadeset talanata, i doneso}e caru Solomunu.

GLAVA 10

A carica Savska ~u glas o Solomunu i o imenu Gospodnjem, i do|e da ga isku}a zagonetkama.

10:2 I do|e u Jerusalem sa silnom pratnjom, s kamilama koje no{ahu mirisa i zlata vrlo mnogo i dragoga kamenja; i do{av{i k Solomunu govori s njim o svemu {to joj be}e u srcu.

10:3 I Solomun joj odgovori na sve rije~i njezine; ne bje}e od cara sakriveno ni{ta da joj ne bi odgovorio.

10:4 A kad carica Savska vidje svu mudrost Solomunovu i dom koji bje}e sazidao,

10:5 I jela na stolu njegovu i stanove sluga njegovijeh i dvorbu dvorana njegovijeh i odijelo njihovo, i peharnike njegove i `rtve njegove paljenice koje prino{a}e u domu Gospodnjem, ona do|e izvan sebe;

10:6 Pa re-e caru: istina je {to sam ~ula u svojoj zemlji o stvarima tvojim i o mudrosti tvojoj.

10:7 Ali ne htjeh vjerovati {to se govora}e dokle ne do|e i vidim svojim o~ima; a gle, ni pola mi ni-

je kazano; tvoja mudrost i dobrota nadvi{uje glas koji sam slu{ala.

10:8 Blago ljudima tvojim, blago slugama tvojim, koji jednako stoje pred tobom i slu{aju mudrost tvoju.

10:9 Da je blagosloven Gospod Bog tvoj kojemu si omilio, te te posadi na prijesto Izrailjev; jer Gospod ljubi Izrailja uvijek, i postavi te carem da sudi{ i dijeli{ pravicu.

10:10 Potom dade caru sto i dvadeset talanata zlata i vrlo mnogo mirisa i dragoga kamenja: nigda vi{e ne do|e toliko takih mirisa koliko dade carica Savska caru Solomunu.

10:11 I la|e Hiramove, koje dono{ahu zlato iz Ofira, doneso{e iz Ofira vrlo mnogo drveta almugima i dragoga kamenja.

10:12 I na~ini car od toga drveta almugima zgradu u domu Gospodnjem i u domu carskom i harfe i psaltire za pjeva~e; nigdje se vi{e nije dovezlo takoga drveta almugima niti se vidjelo do dana{njega dana.

10:13 A car Solomun dade carici Savskoj {to god za`elje i zaiska osim onoga {to joj dade sam po mogu}stvu cara Solomuna. Potom ona otide i vrati se u zemlju svoju sa slugama svojim.

10:14 A zlata {to doho|a{e Solomunu svake godine, bje{e {est stotina i {ezdeset i {est talanata,

10:15 Osim onoga {to doho|a{e od trgovaca i onijeh koji prodavahu mirise i od svih careva Arapskih i upravitelja zemaljskih.

10:16 I car Solomun na~ini dvjesta {titova od kovanoga zlata, {est stotina sikala zlata daju}i na jedan {tit:

10:17 I tri stotine malijeh {titova od kovanoga zlata, po tri mine zlata daju}i na svaki {titi}; i ostavi ih car u domu od {ume Livanske.

10:18 I na~ini car velik prijesto od slonove kosti, i oblo`i ga ~istijem zlatom.

10:19 [est basamaka bje{e u prijestola, i vrh okrugao bje{e ozad na prijestolu, i ru~ice bjehu s obje strane sjedi{ta, i dva lava stajahu pokraj tih ru~ica.

10:20 I dvanaest lavova stajahu na {est basamaka otud i odovud. Ne bi taki na~injen ni u kojem carstvu.

10:21 I svi sudovi iz kojih pija{e car Solomun bijahu zlatni, i svi sudovi u domu od {ume Livanske bijahu od ~istoga zlata; od srebra ne bje{e ni{ta; srebro bje{e ni{ta za vremena Solomunova.

10:22 Jer car ima{e la|e Tarsiske na moru s la|ama Hiramovijem: jedanput u tri godine vra{ahu se la|e Tarsiske donose}i zlato i srebro, slonove kosti, majmune i paune.

10:23 Tako car Solomun bija{e ve}i od svih careva zemaljskih bogatstvom i mudro}u.

10:24 I iz cijele zemlje tra`ahu da vide Solomuna, da ~uju mudrost njegovu, koju mu dade Gospod u srce.

10:25 I dono{ahu mu svi dare, sudove srebrne i sudove zlatne, i haljine i oru`je i mirise i konje i mazge, svake godine.

10:26 Tako nakupi Solomun kola i konjika, i ima{e tisu}u i ~etiri stotine kola i dvanaest tisu}a konjika, koje razredi po gradovima, gdje mu bijahu kola, i kod sebe u Jerusalmu.

10:27 I u~ini car, te u Jerusalmu bija{e srebra kao kamenja, i kedrovijeh drva kao divljih smokava koje rastu po polju, tako mnogo.

10:28 I dovo|ahu Solomunu konje iz Misira i svakojaki trg, jer trgovci carevi uzimahu trg razli~an za cijenu.

10:29 I dola`ahu kola iz Misira po {est stotina sikala srebra, a konj po sto i pedeset. I tako svi carevi Hetejski i carevi Sirski dobijahu konje preko njih.

GLAVA 11

Ali car Solomun ljublja{e mnoge `ene tu|inke osim k}eri faraonove, Moavke, Amonke, Edomke, Sidonke i Hetejke,

11:2 Od ovijeh naroda za koje bje{e rekao Gospod sinovima Izrailjevijem: ne idite k njima i oni da ne dolaze k vama, jer }e zanijeti srce va{e za

svojim bogovima. Za njih prionu Solomun ljube}i ih.

11:3 Te ima}e `ena carica sedam stotina, i tri stotina ino~a; i `ene njegove zaneso}e srce njegovo.

11:4 I kad ostarje Solomun, `ene zaneso}e srce njegovo za tu|im bogovima; i srce njegovo ne bi cijelo prema Gospodu Bogu njegovu kao {to je bilo srce Davida oca njegova.

11:5 I Solomun ho|a}e za Astarotom, boginjom Sidonskom, i za Melhomom, gadom Amonskim.

11:6 I ~inja}e Solomun {to bje}e zlo pred Gospodom, i ne ho|a}e sasvijem za Gospodom kao David otac njegov.

11:7 Tada sagradi Solomun visinu Hemosu, gadu Moavskom, na gori prema Jerusalimu, i Molu-hu gadu Amonskom.

11:8 Tako u~ini svijem `enama tu|inkama, te ka|ahu i prino{ahu `rtve svojim bogovima.

11:9 A Gospod se razgnjevi na Solomuna {to se odvrati srce njegovo od Gospoda Boga Izrailjeva, koji mu se bje}e javio dva puta.

11:10 I bje}e mu zapovjedio da ne ide za drugim bogovima, a on ne odr`a {to mu Gospod zapovjedi.

11:11 I re~e Gospod Solomunu: {to se to na|e na tebi, i nijesi dr`ao zavjeta mojega ni uredaba mojih, koje sam ti zapovjedio, zato }u otrgnuti od tebe carstvo i da}u ga sluzi tvojemu.

11:12 Ali za tvojega vijeka ne}u to u~initi radi Davida oca tvojega; nego }u ga otrgnuti iz ruku sina tvojega,

11:13 Ali ne}u otrgnuti svega carstva; jedno }u pleme dati sinu tvojemu radi Davida sluge svojega i radi Jerusalima, koji izabrah.

11:14 I podi`e Gospod protivnika Solomunu, Adada Idumejca, koji bija}e od carskoga roda u Idumeji.

11:15 Jer kad David bija}e u Idumeji i Joav vojvoda do|e da pokopa pobijene, pobi sve mu{kinje u Idumeji.

11:16 Jer Joav osta ondje {est mjeseca sa svijem Izrailjem dokle ne pobi sve mu{kinje u Idumeji.

11:17 Tada ute~e Adad s nekoliko Idumejaca sluga oca svojega, i otide u Misir; a Adad bje}e tada dijete.

11:18 I oti{av{i iz Madijama do|o}e u Faran; i uzev{i sa sobom ljudi iz Farana do|o}e u Misir k Faraonu caru Misirskom, koji mu dade ku}u i odredi mu hranu, i dade mu i zemlje.

11:19 I Adad na|e veliku milost u Faraona, te ga o`eni sestrom `ene svoje, sestrom carice Tahpenese.

11:20 I sestra Tahpenesina rodi mu sina Genuvata, kojega othrani Tahpenesa u dvoru Faraonovu, i bje}e Genuvat u dvoru Faraonovu me|u sinovima Faraonovijem.

11:21 A kad Adad ~u u Misiru da je David po~i-nuo kod otaca svojih i da je umro Joav vojvoda, re~e Adad Faraonu: pusti me da idem u svoju zemlju.

11:22 A Faraon mu re~e: a {ta ti je malo kod mene, te ho}e{ da ide{ u svoju zemlju? A on re~e: ni{ta; ali me pusti.

11:23 Podi`e mu Bog jo{ jednoga protivnika, Rezona sina Elijadina, koji bje}e pobjegao od gospodara svojega Adad-Ezera cara Sovskoga.

11:24 I skupiv k sebi ljude posta starje{ina od ~ete kad ih David ubija}e; potom oti{av{i u Damask osta}e ondje i oblada}e Damaskom.

11:25 I bje}e protivnik Izrailjev svega vijeka Solomunova, i to osim zla koje ~inja}e Adad; i mr`a}e na Izrailja caruju}i u Siriji.

11:26 I Jerovoam sin Navatov Efra}anin iz Saride, ~ija mati bje}e po imenu Seruja `ena udovica, sluga Solomunov, podi`e se na cara.

11:27 A ovo bi uzrok za{to se podi`e na cara: Solomun gra|a}e Milon i zazi|iva}e prolom grada Davida oca svojega;

11:28 A Jerovoam bje}e krjepak i hrabar; zato vidje}i Solomun mladi}a da nastaje za poslom postavi ga nad svijem dancima doma Josifova.

11:29 Pa u to vrijeme kad Jerovoam otide iz Jerusalima, na|e ga na putu Ahija Silomljanin prorok imaju}i na sebi novu haljinu, i bijahu njih dvojica sami u polju.

11:30 I Ahija uze novu haljinu koja bježe na njemu, i razdrije je na dvanaest komada.

11:31 I reče Jerovoamu: uzmi deset komada; jer ovako veli Gospod Bog Izrailjev: evo istrgnuću carstvo iz ruke Solomunove, i daću tebi deset plemena.

11:32 Samo je jedno pleme ostati njemu radi sluge mojega Davida i radi grada Jerusalima, koji izabrah između svih plemena Izrailjevih.

11:33 Jer ostavi mene i pokloni se Astaroti boginji Sidonskoj i Hemosu bogu Moavskom i Melhomu bogu sinova Amonovijeh, i ne hodi putevima mojim i reče: to je pravo preda mnom, uredbe moje i zakone moje, kao David otac njegov.

11:34 Ali neću uzeti carstva iz ruku njegovijeh, nego ću ga ostaviti neka vlada dokle je god živ Davida radi sluge svojega, kojega izabrah, koji je držao zapovijesti moje i uredbe moje.

11:35 Nego ću uzeti carstvo iz ruku sina njegova, i daću tebi od njega deset plemena.

11:36 A sinu ću njegovu dati jedno pleme da bude vidjelo Davidu služi mojemu vazda preda mnom u gradu Jerusalimu, koji izabrah da u njemu namjestim ime svoje.

11:37 Tebe ću dakle uzeti da caruješ nad svijem i to ti dužat će, i bićeš car nad Izrailjem.

11:38 I ako uzasluša sve što ti zapovjedim, i uzideš mojim putovima i učiniš što je pravo preda mnom, drži uredbe moje i zapovijesti moje, kao što je učinio David sluga moj, biću s tobom i sazidaću ti tvrđavu, kao što sam sazidao Davidu, i daću ti Izrailja.

11:39 I mučiću sjeme Davidovo za to, ali ne svagda.

11:40 Zato tražat će Solomun da ubije Jerovoama; ali se Jerovoam podiže i pobježe u Misir k Sisaku caru Misirskom, i bi u Misiru dokle ne umrije Solomun.

11:41 A ostala djela Solomunova i što je god učinio, i mudrost njegova, nije li to zapisano u knjizi djela Solomunovijeh?

11:42 A carova Solomun u Jerusalimu nad svijem Izrailjem ~etrdeset godina.

11:43 I počinu Solomun kod otaca svojih, i bi pogreben u gradu Davida oca svojega; a Rovoam sin njegov zacari se na njegovo mjesto.

GLAVA 12

Tada otide Rovoam u Sihem: jer se ondje skupi sav Izrailj da ga zacare.

12:2 A Jerovoam sin Navatov, koji još bijaše u Misiru pobjegavši onamo od cara Solomuna, kad ~u, on još osta u Misiru.

12:3 Ali poslaše i dozvaše ga. Tako Jerovoam i sav zbor Izrailjev dođoše i rekoše Rovoamu govoreći:

12:4 Tvoj je otac metnuo na nas teško jaram; nego ti sada olakaj ljutu sluhu oca svojega i teško jaram koji je metnuo na nas, pak jemo ti sluhiti.

12:5 A on im reče: idite, pa do tri dana dođite opet k meni. I narod otide.

12:6 Tada car Rovoam učini vijeće sa starcima koji stajahu pred Solomunom ocem njegovijem dok bijaše živ, i reče: kako svjetujete da odgovorim narodu?

12:7 A oni mu odgovoriše govoreći: ako danas ugodiš narodu i poslušat ih i odgovorit će im lijepim riječima, oni će ti biti sluge svagda.

12:8 Ali on ostavi svjet što ga svjetovaše starci, i učini vijeće sa mladima, koji odrastahu s njim i koji stajahu pred njim.

12:9 I reče im: šta vi svjetujete da odgovorimo narodu, koji mi rekoše govoreći: olakaj jaram koji je metnuo na nas tvoj otac?

12:10 Tada mu odgovoriše mladi koji odrastahu s njim, i rekoše: ovako kažemo narodu što ti reče: tvoj je otac metnuo na nas teško jaram, nego nam ti olakaj; ovako im reci: moj je mali prst deblji od bedara oca mojega.

12:11 Otac je moj metnuo na vas teško jaram, a ja ću još dometnuti na vas jaram; otac vas je moj i bio bi s vama, a ja ću vas i bit će s vama u budućem životu.

12:12 A tre}i dan do|e Jerovoam i sav narod k Rovoamu, kako im bje{e kazao car rekav{i: do|ite opet k meni do tri dana.

12:13 I car odgovori o{tro narodu ostaviv{i svjet {to ga svjetova{e starci;

12:14 I re-e im kako ga svjetova{e mladi}i govore}i: moj je otac metnuo na vas te`ak jaram, a ja }u jo{ dometnuti na va{ jaram; otac vas je moj {i-bao bi-evima, a ja }u vas {ibati bodljivijem bi-evima.

12:15 I car oglu{i se naroda, jer Gospod bje{e tako uredio da bi potvrdio rije~ svoju {to je rekao preko Ahije Silomljanina Jerovoamu sinu Navatovu.

12:16 A kad vidje sav Izrailj gdje ih se car oglu{i, odgovori narod caru govore}i: kakav dio mi imamo s Davidom? nemamo na{ljedstva sa sinom Jesejevim. U {atore svoje, Izrailju! a ti Davide, sad gledaj svoju ku}u. Tako otide Izrailj u {atore svoje.

12:17 Samo nad sinovima Izrailjevijem, koji `i-
vljahu po gradovima Judinim, zacari se Rovoam.

12:18 I car Rovoam posla Adorama koji bija{e nad dankom; ali ga sav Izrailj zasu kamenjem, te pogibe; a car Rovoam br`e sjede na kola, te pobje-
`e u Jerusolim.

12:19 Tako otpade Izrailj od doma Davidova do dana{njega dana.

12:20 I kad ~u sav Izrailj da se vratio Jerovoam, poslavl{i dozva{e ga na skup{tinu, i postavi{e ga carem nad svijem Izrailjem. Ne prista za domom Davidovijem ni jedno pleme osim samoga plemena Judina.

12:21 A Rovoam do{av u Jerusolim sazva sav dom Judin i pleme Venijaminovo, sto i osamdeset tisu}a odabranijeh vojnika, da zavoj{te na dom Izrailjev da povrate carstvo Rovoamu sinu Solomunovu.

12:22 Ali do|e rije~ Bo`ja Semeju, ~ovjeku Bo-
`ijemu, govore}i:

12:23 Ka`i Rovoamu sinu Solomunovu caru Judinu i svemu domu Judinu i Venijaminovu i ostalome narodu, i reci:

12:24 Ovako veli Gospod: ne idite, i ne bijte se s bra}om svojom, sinovima Izrailjevijem; vratite se svak svojoj ku}i, jer sam ja naredio tako da bude. I oni poslu{a{e rije~ Gospodnju i vrativ{i se otido{e kako Gospod re~e.

12:25 Potom sazida Jerovoam Sihem u gori Jefremovoj i naseli se u njemu; a poslije otide odande i sazida Fanuil.

12:26 I re-e Jerovoam u srcu svom: mo`e se carstvo povratiti domu Davidovu.

12:27 Ako ovaj narod stane i}i u Jerusolim da prinosi `rtve u domu Gospodnjem, srce }e se narodu obratiti ka gospodaru njegovu Rovoamu caru Judinu, te }e me ubiti, i povrati}e se k Rovoamu caru Judinu.

12:28 Zato car smisli, te na~ini dva teleta od zlata, pa re~e narodu: ne treba vi{e da idete u Jerusolim; evo bogova tvojih, Izrailju, koji su te izveli iz zemlje Misirske.

12:29 I namjesti jedno u Vetilju a drugo namjesti do Dana.

12:30 I to bi na grijeh, jer narod i|a{e k jednome od Dana.

12:31 I na~ini ku}u na visini, i postavi sve{tenike od prostoga naroda koji ne bijahu od sinova Levijevih.

12:32 I u~ini Jerovoam praznik osmoga mjeseca petnaestoga dana, kao {to je praznik u zemlji Judinoj, i prinese `rtve na oltaru; tako u~ini i u Vetilju prinose}i `rtve teocima koje na~ini; i postavi u Vetilju sve{tenike visinama koje na~ini.

12:33 I petnaestoga dana osmoga mjeseca, koji bje{e smislio u srcu svom, prino{a{e `rtve na oltaru koji na~ini u Vetilju, i praznova{e praznik sa sinovima Izrailjevijem, i pristupi k oltaru da kadi.

GLAVA 13

Agle, ~ovjek Bo`ji do|e iz zemlje Judine s rije~ju Gospodnjom u Vetilj, kad Jerovoam staja{e kod oltara da kadi.

13:2 I povika put oltara rije~ju Gospodnjom govore}i: oltare! oltare! Ovako veli Gospod: evo, ro-

di}e se sin domu Davidovu po imenu Josija, koji }e na tebi klati sve{tenike visina, koji kade na tebi, i ljudske }e kosti spaliti na tebi.

13:3 I u-*ini* znak istoga dana govore}i: ovo je znak da je Gospod to rekao: eto, oltar }e se raspasti i prosu}e se pepeo {to je na njemu.

13:4 A kad car Jerovoam ~u rije~i ~ovjeka Bo`i-*jega* koje vika{e oltaru Vetiljskom, pru`i ruku svo-*ju* s oltara govore}i: dr`ite ga! Ali usahnu mu ruka koju pru`i na nj, i ne moga{e je povratiti k sebi.

13:5 A oltar se raspade, i prosu se pepeo s oltara po znaku koji u-*ini* ~ovjek Bo`ji rije~ju Gospod-*njom*.

13:6 Tada car re-e ~ovjeku Bo`ijemu: pripadni ka Gospodu Bogu svojemu, i pomoli se za me da mi se povrati ruka. I ~ovjek se Bo`ji pomoli Go-*spodu*, i povrati se caru ruka i posta kao {to je bila.

13:7 I re-e car ~ovjeku Bo`ijemu: hodi sa mnom ku}i mojoj, i potkrijepi se, i da}u ti dar. Ali ~ovjek Bo`ji re-e caru: da mi da{ po ku}e svoje, ne bih i{ao s tobom niti bih jeo hljeba ni vode pio u ovom mjestu.

13:8 Ali ~ovjek Bo`ji re-e caru: da mi da{ po ku}e svoje, ne bih i{ao s tobom niti bih jeo hljeba ni vode pio u ovom mjestu.

13:9 Jer mi je tako zapovjedio svojom rije~ju Gospod govore}i: ne jedi hljeba ni pij vode, niti se vra}aj istijem putem kojim otide{.

13:10 I otide drugim putem, a ne vrati se onijem kojim bje{e do{ao u Vetilj.

13:11 A u Vetilju `ivlja{e jedan star prorok, ko-*jemu* do|e sin njegov i pripovjedi sve {to u-*ini* prorok Bo`ji onaj dan u Vetilju, i rije~i koje re-e caru; i pripovjedi{e sinovi toga proroka ocu svoje-*mu*.

13:12 A otac im re-e: kojim je putem oti{ao? I pokaza{e sinovi put kojim otide ~ovjek Bo`ji koji bje{e do{ao iz zemlje Judine.

13:13 A on re-e sinovima svojim: osamarite mi magarca. I osamari{e mu magarca, te usjede na nj.

13:14 I po|e za ~ovjekom Bo`jim, i na|e ga a on sjedi pod hrastom, pa mu re-e: jesi li ti ~ovjek

Bo`ji {to do|e iz zemlje Judine? On mu odgovori: ja sam.

13:15 A on mu re-e: hodi sa mnom mojoj ku}i da jede{ hljeba.

13:16 Ali on odgovori: ne mogu se vratiti s to-*bom* ni i}i s tobom; niti }u jesti hljeba ni piti vode s tobom u ovom mjestu.

13:17 Jer mi je re-eno rije~ju Gospodnjom: ne jedi hljeba ni pij vode ondje, niti se vra}aj putem kojim otide{.

13:18 A on mu re-e: i ja sam prorok kao ti, i an-*|eo* Gospodnji re-e mi rije~ju Gospodnjom govo-*re}i*: vrati ga sa sobom u svoju ku}u neka jede hlje-*ba* i pije vode. Ali mu slaga.

13:19 I vrati se s njim, te jede hljeba u njegovoj ku}i i pi vode.

13:20 A kad sje|ahu za stolom, do|e rije~ Go-*spodnja* proroku koji ga bje{e vratio;

13:21 I povika na ~ovjeka Bo`jega koji bje{e do{ao iz zemlje Judine, i re-e: ovako veli Gospod: {to nijesi poslu{ao rije~i Gospodnje, i nijesi dr`ao zapovjesti koju ti je zapovjedio Gospod Bog tvoj,

13:22 Nego si se vratio i jeo hljeba i pio vode na mjestu za koje ti je rekao: ne jedi hljeba ni pij vo-*de*; zato ne}e tvoje tijelo do}i u grob tvojih otaca.

13:23 I po{to se prorok kojega bje{e vratio naje-*de* hljeba i po{to se napi, osamari mu magarca.

13:24 A kad otide, udesi ga lav na putu i zakla ga. I tijelo njegovo le`a{e na putu, i magarac staja-*{e* kod njega; tako|e i lav staja{e kod tijela.

13:25 I gle, ljudi prolaze}i vidje{e tijelo gdje le-*`i* na putu i lava gdje stoji kod tijela, i do{av{i javi-*{e* u gradu u kojem `ivlja{e stari prorok.

13:26 A kad to ~u prorok koji ga bje{e vratio s puta, re-e: ono je ~ovjek Bo`ji, koji ne poslu{a ri-*je~i* Gospodnje, zato ga dade Gospod lavu da ga rastrgne i usmrti po rije~i Gospodnjoj koju mu re-*-e*.

13:27 I re-e sinovima svojim govore}i: osamari-*te* mi magarca. I osamari{e.

13:28 I oti{av na|e tijelo gdje le`i na putu, i ma-*garca* i lava gdje stoje kod tijela: lav ne bje{e izjeo tijela ni magarca rastrgao.

13:29 Tada prorok podi`e tijelo ~ovjeka Bo`ije-ga, i metnuv ga na magarca, odnese ga natrag, i do-|e u grad stari prorok da ga o`ali i pogrebe.

13:30 I metnu tijelo u svoj grob, i plakahu nad njim govore}i: jaoh brate!

13:31 A po{to ga pogrebe, re-e sinovima svojim govore}i: kad umrem, pogrebite me u grobu gdje je pogreben ~ovjek Bo`ji, pokraj kostiju njegovijeh metnite kosti moje.

13:32 Jer }e se zacijelo zbiti {to je oglasio po ri-je-i Gospodnjoj za oltar Vetiljski i za sve ku}e vi-sina koje su po gradovima Samarijskim.

13:33 Po{to ovo bi, opet se Jerovoam ne vrati sa svojega zloga puta; nego opet na~ini iz prostoga naroda sve{tenike visinama; ko god ho}a{e, tome on posve}iva{e ruke i taj postaja{e sve{tenik visi-nama.

13:34 I to bi na grijeh domu Jerovoamovu da bi se istrijebio i da bi ga nestalo sa zemlje.

GLAVA 14

U to vrijeme razbolje se Avija sin Jerovoa-mov.

14:2 I Jerovoam re~e `eni svojoj: ustani i preo-buci se da te ne poznadu da si `ena Jerovoamova; pak idi u Silom. Eto, ondje je Ahija prorok, koji mi je kazao da }u biti car nad ovijem narodom.

14:3 I ponesi deset hljebova i kola~a i `ban me-da, pa otidi k njemu; on }e ti kazati {ta }e biti od djeteta.

14:4 I u~ini tako `ena Jerovoamova, i ustav{i otide u Silom i u|e u ku}u Ahijinu. Ahija pak ne moga{e vidjeti, jer mu o~i bijahu potamnjele od starosti.

14:5 Ali Gospod re~e Ahiji: eto ide `ena Jerovo-amova da te pita za sina svojega, jer je bolestan; ti joj ka`i to i to; a kad ona do|e u~ini}e se da je dru-ga.

14:6 I Ahija ~uv{i {u{tanje nogu njezinijeh kad u|e na vrata, re~e: hodi, `eno Jerovoamova; {to se ~ini{ da si druga? Ja sam poslan k tebi da ti zlo ka-`em.

14:7 Idi, reci Jerovoamu: ovako veli Gospod Bog Izrailjev: {to sam te podigao izme|u naroda i postavio te vo|em narodu svojemu Izrailju,

14:8 I otrgav carstvo od doma Davidova dadoh tebi, a ti ne bi kao sluga moj David, koji je dr`ao zapovijesti moje i hodio za mnom svijem srcem svojim ~ine}i samo {to je pravo preda mnom;

14:9 Nego si radio gore od svijeh koji bi{e prije tebe, i oti{ao si i na~inio sebi druge bogove i liko-ve livene da bi me dra`io, pa si me bacio na le|a svoja;

14:10 Zato, evo, ja }u pustiti zlo na dom Jerovo-amov, i istrijebi}u Jerovoamu i ono {to mokri uza zid, i uhva}enoga i ostavljenoga u Izrailju, i dom }u Jerovoamov omesti kao {to se mete kao, da ga ne ostane ni{ta.

14:11 Ko Jerovoamov pogine u gradu, izje{e ga psi, a ko pogine u polju, izje{e ga ptice nebeske; jer Gospod re~e.

14:12 A ti ustani, idi ku}i svojoj; i kad stupi{ nogama svojim u grad, odmah }e umrijeti dijete.

14:13 I sav }e Izrailj plakati za njim, i pogrep{e ga; jer }e on sam od doma Jerovoamova do}i u grob, jer se na njemu samom u domu Jerovoamovu na|e ne{to dobra pred Gospodom Bogom Izrailje-vim.

14:14 A Gospod }e podignuti sebi cara nad Izra-iljem, koji }e istrijebiti dom Jerovoamov u onaj dan; da, {ta? sad ve}.

14:15 I udari}e Gospod Izrailja da }e se zaljulja-ti kao {to se ljulja trska u vodi, i i{~upa}e Izrailja iz ove dobre zemlje, koju je dao ocima njihovijem, i razasu}e ih daleko preko rijeke zato {to na~ini{e sebi lugove gnjeve}i Gospoda.

14:16 I napusti}e Izrailja za grijehhe Jerovoamo-ve, kojima je grijeo i na grijeh naveo Izrailja.

14:17 Tada usta `ena Jerovoamova, i otide i do-|e u Tersu; i kad stupi na prag ku}ni umrije dijete.

14:18 I pogrebo{e ga, i sav Izrailj plaka za njim po rije-i Gospodnjoj, koju re~e preko sluge svoje-ga Ahije proroka.

14:19 A ostala djela Jerovoamova, kako je vojevao i kako je carovao, eno zapisana su u dnevniku careva Izrailjevih.

14:20 A carova Jerovoam dvadeset i dvije godine; i po~inu kod otaca svojih, a Nadav sin njegov zacari se na njegovo mjesto.

14:21 A Rovoam sin Solomunov carova{e nad Judom; bje{e Rovoamu ~etrdeset i jedna godina kad po~e carovati, i carova sedamnaest u Jerusalmu gradu, koji izabra Gospod izme|u svijeh plemena Izrailjevijeh da ondje namjesti ime svoje. Materi njegovoj bje{e ime Nama Amonka.

14:22 I Juda ~inja{e {to je zlo pred Gospodom; i grijesima svojim kojim grije{ahu dra`i{e ga ve}ma nego oci njihovi svijem {to ~ini{e.

14:23 Jer i oni na~ini{e sebi visine i stupove i lugove na svakom visokom humu i pod svakim zelenim drvetom.

14:24 A bija{e i ad`uvana u zemlji, i ~injahu sve gadove naroda koje bje{e istjerao Gospod ispred sinova Izrailjevijeh.

14:25 A pete godine carovanja Rovoamova do|e Sisak car Misirski na Jerusalem.

14:26 I uze blago iz doma Gospodnjega i blago iz doma careva, sve to uze; i uze sve {titove zlatne koje na~ini Solomun.

14:27 I na njihovo mjesto na~ini car Rovoam {titove od mjedi, i predade ih starje{inama nad stra`arima, koji ~uvahu vrata doma careva.

14:28 I kad car i|a{e u dom Gospodnji, no{ahu ih stra`ari, a poslije ih opet ostavljahu u riznicu svoju.

14:29 A ostala djela Rovoamova, i sve {to je ~inio, nije li zapisano u dnevniku careva Judinijeh?

14:30 A bija{e rat izme|u Rovoama i Jerovoama jednako.

14:31 I po~inu Rovoam kod otaca svojih, i bi pogreben kod otaca svojih u gradu Davidovu. A ime meteri njegovoj bje{e Nama Amonka. A na mjesto njegovo zacari se Avijam sin njegov.

GLAVA 15

A osamnaeste godine carovanja Jerovoama sina Navatova zacari se Avijam nad Judom.

15:2 I carova tri godine u Jerusalmu. A materi mu bje{e ime Maha k}i Avesalomova.

15:3 On ho|a{e u svijem grijesima oca svojega, koje je ~inio pred njim, i ne bje{e srce njegovo cijelo prema Gospodu Bogu njegovu kao srce Davida oca njegova.

15:4 Ali radi Davida dade mu Gospod Bog njegov vidjelo u Jerusalmu podigav sina njegova nakon njega i utvrdi Jerusalem;

15:5 Jer je David ~inio {to je pravo pred Gospodom niti je otstupao od svega {to mu je zapovjedio svega vijeka svojega osim stvari s Urijom Hetejinom.

15:6 A rat bje{e izme|u Rovoama i Jerovoama do njegova vijeka.

15:7 A ostala djela Avijamova i sve {to je ~inio nije li zapisano u dnevniku careva Judinijeh? A bija{e rat izme|u Avijama i Jerovoama.

15:8 I Avijam po~inu kod otaca svojih, i pogrebo{e ga u gradu Davidovu, a na njegovo mjesto zacari se Asa sin njegov.

15:9 Godine dvadesete carovanja Jerovoama nad Izrailjem zacari se Asa nad Judom.

15:10 ^etrdeset i jednu godinu carova u Jerusalmu. A materi mu bje{e ime Maha k}i Avesalomova.

15:11 I tvora{e Asa {to je pravo pred Gospodom kao David otac mu.

15:12 Jer istrijebi ad`uvane iz zemlje i ukinu sve gadne bogove koje bjehu na~inili oci njegovi.

15:13 I mater svoju Mahu svr`e s vlasti, jer ona na~ini idola u lugu; i Asa izlomi idola i sa`e`e na potoku Kedronu.

15:14 Ali visine ne bi{e oborene; ali srce Asino bje{e cijelo prema Gospodu svega vijeka njegova.

15:15 I unese u dom Gospodnji {to bje{e posvetio otac njegov i {to on posveti, srebro i zlato i sudove.

15:16 I bje{e rat izme|u Ase i Vase cara Izrailjeva svega vijeka njihova.

15:17 Jer Vasa car Izrailjev izide na Judu i stade zidati Ramu da ne da nikome oti}i k Asi caru Judinu ni od njega do}i.

15:18 Ali Asa uzev sve srebro i zlato {to bje{e ostalo u riznici Gospodnjoj i u riznici doma careva dade ga slugama svojim, i posla ih car Asa Ven-Adadu sinu Tavriona sina Esionova, caru Sirskom, koji stanova{e u Damasku, i poru-i:

15:19 Vjera je izme|u mene i tebe, izme|u oca tvojega i oca mojega; evo {aljem ti dar, srebro i zlato; hajde, pokvari vjeru koju ima{ sa Vasom carem Izrailjevim, eda bi oti{ao od mene.

15:20 I poslu{a Ven-Adad cara Asu, i posla vojvode svoje na gradove Izrailjeve i pokori Ijon i Dan i Avel-Vetmahu i sav Hinerot i svu zemlju Neftalimovu.

15:21 A kad Vasa to ~u, presta zidati Ramu, i vrati se u Tersu.

15:22 Tada car Asa sazva sav narod Judin, nikoga ne izuzimaju}i; te odneso{e kamenje iz Rame i drva, ~im zida{e Vasa, i od njega sazida car Asa Gevu Venijaminovu i Mispu.

15:23 A ostala sva djela Asina i sva juna{tva njegova, i {to je god ~inio i koje je gradove sagra-dio, nije li sve zapisano u dnevniku careva Judinijeh? Ali u starosti svojoj bolova{e od nogu.

15:24 I Asa po~inu kod otaca svojih, i bi pogreben kod otaca svojih u gradu Davida oca svojega. A na njegovo mjesto zacari se Josafat sin njegov.

15:25 A Nadav sin Jerovoamov po~e carovati nad Izrailjem druge godine carovanja Asina nad Judom; i carova nad Izrailjem dvije godine.

15:26 I ~inja{e {to je zlo pred Gospodom hode}i putem oca svojega i u grijehu njegovu, kojim navede na grijeh Izrailja.

15:27 I podi`e na nj bunu Vasa sin Ahijin od doma Isaharova, i ubi ga Vasa kod Givetona, koji bija{e Filistejski, kad Nadav i sav Izrailj bjehu opkolili Giveton.

15:28 I tako ga ubi Vasa tre}e godine carovanja Asina nad Judom, i zacari se na njegovo mjesto.

15:29 A kad se zacari, pobi sav dom Jerovoamov, i ne ostavi ni jedne du{e od roda Jerovoamova dokle sve ne istrijebi po rije~i Gospodnjoj, koju re~e preko sluge svojega Ahije Silomljanina.

15:30 Za grijeh Jerovoamove, kojima je grijehio i kojima je na grijeh naveo Izrailja, i za dra`e nje kojim je dra`io Gospoda Boga Izrailjeva.

15:31 A ostala djela Nadavova i sve {to je ~inio, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevijeh?

15:32 I bje{e rat izme|u Ase i Vase cara Izrailjeva svega vijeka njihova.

15:33 Tre}e godine carovanja Asina nad Judom zacari se Vasa sin Ahijin nad svijem Izrailjem u Tersu, i carova dvadeset i ~etiri godine.

15:34 I ~inja{e {to je zlo pred Gospodom hode}i putem Jerovoamovijem i u grijehu njegovu, kojim navede na grijeh Izrailja.

GLAVA 16

I do|e rije~ Gospodnja Juju sinu Ananijevu za Vasu govore}i:

16:2 [to te podigoh iz praha i postavih vo|om narodu svojemu Izrailju, a ti ide{ putem Jerovoamovijem i navodi{ na grijeh narod moj Izrailja da me gnjevi grijesima svojim,

16:3 Evo, ja }u zatrti natra`je Vasino i natra`je doma njegova, i u~inu}u s domom tvojim kao s domom Jerovoama sina Navatova.

16:4 Ko Vasin pogine u gradu, izje{e ga psi, a ko pogine u polju, izje{e ga ptice nebeske.

16:5 A ostala djela Vasina i {to je ~inio, i juna{tvo njegovo, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevijeh?

16:6 I po~inu Vasa kod otaca svojih, i bi pogreben u Tersu; a na njegovo mjesto zacari se Ila sin njegov.

16:7 I tako preko proroka Juja sina Ananijeva do|e rije~ Gospodnja protiv Vase i doma njegova za sve zlo {to u~ini pred Gospodom gnjeve}i ga djelima svojih ruku, te bi kao dom Jerovoamov, i zato {to ga pobi.

16:8 Dvadeset {este godine carovanja Asina nad Judom zacari se Ila sin Vasin nad Izrailjem, i carova dvije godine u Tersu.

16:9 A sluga njegov Zimrije, starje{ina nad polovinom kola, di`e bunu na Ilu, kad pija{e u Tersu i opi se u ku}i Arse, koji upravlja{e domom njegovim u Tersu.

16:10 I do|e Zimrije i ubi ga i pogubi ga dvadeset osme godine carovanja Asina nad Judom, i zacari se na njegovo mjesto.

16:11 A ~im se zacari i sjede na prijesto svoj, pobi sav dom Vasin, ne ostavi mu ni {to uza zid mokri, i rodbinu njegovu i prijatelje njegove.

16:12 Tako Zimrije zatr sav dom Vasin po rije-i Gospodnjoj koju re~e za Vasu preko Juja proroka,

16:13 Za sve grijeh Vasine i za grijeh Ile sina njegova, kojima grije{i{e i kojima na grijeh navodi{e Izrailja gnjeve}i Gospoda Boga Izrailjeva ta{tinama svojim.

16:14 A ostala djela Ilina i sve {to je ~inio, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevih?

16:15 Godine dvadeset sedme carovanja Asina nad Judom zacari se Zimrije, i carova sedam dana u Tersu; a narod tada staja{e u okolu kod Givetona, koji bje{e Filistejski.

16:16 I narod {to bje{e u okolu kad ~u da je Zimrije digao bunu i cara ubio, isti dan sav Izrailj u okolu postavi carem nad Izrailjem Amrija vojvodu.

16:17 I Amrije i sav Izrailj s njim otido{e od Givetona i opkoli{e Tersu.

16:18 A Zimrije kad vidje gdje osvoji{e grad, otide u dvor carski, i zapali nad sobom dvor carski, te pogibe,

16:19 Za grijeh svoje kojima je grije{io ~ine}i {to je zlo pred Gospodom, hode}i putem Jeromovijem i u grijehu njegovu, kojim je grije{io navode}i na grijeh Izrailja.

16:20 A ostala djela Zimrijeva i buna koju vodi`e, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevih?

16:21 Tada se razdijeli narod Izrailjev na dvoje: polovina naroda prista za Tivnijom sinom Ginato-

vijem da ga u~ini carem, a druga polovina prista za Amrijem.

16:22 Ali narod koji prista za Amrijem bi ja~i od naroda koji prista za Tivnijom sinom Ginatovijem. I umrije Tivnija, a carova Amrije.

16:23 Trideset prve godine carovanja Asina nad Judom po~e carovati Amrije nad Izrailjem, i carova dvanaest godina; u Tersu carova {est godina.

16:24 I kupi goru Samarijsku od Semera za dva talanta srebra, i sagradi grad na gori, i nazva grad koji sagradi Samarija po imenu Semera gospodara od gore.

16:25 A Amrije ~inja{e {to je zlo pred Gospodom, i gore ~inja{e od svih koji bijahu prije njega.

16:26 Jer ho|a{e svijem putovima Jerovoama sina Navatova i u grijehu njegovu, kojim je naveo na grijeh Izrailja gnjeve}i Gospoda Boga Izrailjeva ta{tinama svojim.

16:27 A ostala djela Amrijeva i sve {to je ~inio, i juna{tva koja je ~inio, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevijeh?

16:28 I po~inu Amrije kod otaca svojih, i bi pogreben u Samariji; a na njegovo se mjesto zacari Ahav sin njegov.

16:29 I Ahav sin Amrije po~e carovati nad Izrailjem trideset osme godine carovanja Asina nad Judom, i carova Ahav sin Amrije nad Izrailjem u Samariji dvadeset i dvije godine.

16:30 I ~inja{e Ahav sin Amrije {to je zlo pred Gospodom, vi{e od svih koji bijahu prije njega.

16:31 I malo mu bija{e {to ho|a{e u grijesima Jerovoama sina Navatova, nego se jo{ o`eni Jezeveljom k}erju Etvala cara Sidonskoga, i otide, te slu`a{e Valu i klanja{e mu se.

16:32 I na~ini oltar Valu u domu Valovu koji sazida u Samariji.

16:33 I na~ini Ahav gaj, i u~ini Ahav vi{e od svih careva Izrailjevijeh koji bija{e prije njega, da bi razgnjevio Gospoda Boga Izrailjeva.

16:34 Za njegova vremena Hil Vetiljanin sazida Jerihon. Na Avironu prvencu svojem osnovao ga, a na Seguvu mjezinu svojem metnu mu vrata po

rije~i Gospodnjoj, koju re~e preko Isusa sina Navina.

GLAVA 17

Tada re~e Ahavu Ilija Tesvi}anin, jedan od naseljenika Galadskih: tako da je `iv Gospod Bog Izrailjev, pred kojim stojim, ovijeh godina ne}e biti rose ni da`da dokle ja ne re~em.

17:2 Potom do|e njemu rije~ Gospodnja govore}i:

17:3 Idi odavde, i obrati se na istok, i sakrij se kod potoka Horata prema Jordanu.

17:4 I iz onoga potoka pij, a gavranima sam zapovjedio da te hrane ondje.

17:5 I on otide i u~ini po rije~i Gospodnjoj, i oti}av stani se kod potoka Horata, koji je prema Jordanu.

17:6 I ondje mu gavrani dono{ahu hljeba i mesa jutrom i ve~erom, a iz potoka pija}e.

17:7 Ali poslije godinu dana presahnu potok, jer ne bje}e da`da u zemlji.

17:8 Tada do|e njemu rije~ Gospodnja govore}i:

17:9 Ustani, idi u Sareptu Sidonsku, i sjedi ondje; evo zapovjedio sam ondje `eni udovici da te hrani.

17:10 I ustav{i otide u Sareptu; i kad do|e na vrata gradska, gle, `ena udovica kuplja}e ondje drva; i on je dozva i re~e joj: donesi mi malo vode u sudu da se napijem.

17:11 I ona po|e da donese; a on je viknu i re~e: donesi mi i hljeba malo.

17:12 A ona re~e: tako da je `iv Gospod Bog tvoj, nemam pe~ena hljeba do grst bra{na u zdjeli i malo ulja u kr~agu; i eto kupim drvaca da otidem i zgotovim sebi i sinu svojem, da pojedemo, pa onda da umremo.

17:13 A Ilija re~e joj: ne boj se, idi, zgotovi kako si rekla; ali umijesi prvo meni jedan kola~i} od toga, i donesi mi, pa poslije gotovi sebi i sinu svojem.

17:14 Jer ovako veli Gospod Bog Izrailjev: bra{no se iz zdjele ne}e potro{iti niti }e ulja u kr~agu nestati dokle ne pusti Gospod da`da na zemlju.

17:15 I ona otide i u~ini kako re~e Ilija; i jede i ona i on i dom njezin godinu dana;

17:16 Bra{no se iz zdjele ne potro{i niti ulja u kr~agu nesta po rije~i Gospodnjoj, koju re~e preko Ilije.

17:17 A poslije toga razbolje se sin `eni doma}ici, i bolest njegova bi vrlo te}ka, tako da izdahnu.

17:18 I ona re~e Iliji: {ta je tebi do mene, ~ovje~e Bo`ji? jesi li do{ao k meni da spomene{ bezakone moje i da mi umori{ sina?}

17:19 A on joj re~e: daj mi sina svojega. I uzev ga iz naru~ja njezina odnese ga u gornju klijet, gdje on sje|a}e, i polo`i ga na postelju svoju.

17:20 Tada zavapi ka Gospodu i re~e: Gospode Bo`e moj, zar si i ovu udovicu kod koje sam gost tako ucvijelio umoriv{i joj sina?}

17:21 I pru`iv se nad djetetom tri puta zavapi ka Gospodu govore}i: Gospode Bo`e moj, neka se povrati u dijete du{a njegova.

17:22 I Gospod usli{i glas Ilijin, te se povrati u dijete du{a njegova, i o`ivje.

17:23 A Ilija uzev dijete snese ga iz gornje klijetu u ku}u, i dade ga materi njegovoj, i re~e Ilija: vidi, `iv je tvoj sin.

17:24 A `ena re~e Iliji: sada znam da si ~ovjek Bo`ji i da je rije~ Gospodnja u tvojim ustima istina.

GLAVA 18

Poslije mnogo vremena, tre}e godine, do|e rije~ Gospodnja Iliji govore}i: idi, poka`i se Ahavu, i pusti}u da`d na zemlju.

18:2 I otide Ilija da se poka`e Ahavu, i bija}e velika glad u Samariji.

18:3 I Ahav dozva Avdiju, koji bija}e upravitelj dvora njegova; a Avdija se boja}e Gospoda veoma.

18:4 Jer kad Jezavelja ubija}e proroke Gospodne, uze Avdija sto proroka, i sakri ih, po pedeset u jednu pe}inu, i hrani ih hljebom i vodom.

18:5 I re~e Ahav Avdiji: po | i po zemlji na izvore i na potoke, eda bismo na{li trave da sa-uvamo u `ivotu konje i mazge, da nam ne izgine stoka.

18:6 I podijeli{e me | u se zemlju kuda }e i}; Ahav otide jednijem putem sam, a Avdija otide drugim putem sam.

18:7 A kad Avdija bija{e na putu, gle, srete ga Ilija; i on ga pozna, i pade ni~ice, i re~e: jesi li ti, gospodaru moj Ilija?

18:8 A on mu re~e: ja sam; idi, ka` i gospodaru svojemu: evo Ilije.

18:9 A on re~e: {ta sam zgrije{io, da slugu svojega preda{ u ruke Ahavu da me pogubi?

18:10 Tako da je `iv Gospod Bog tvoj, nema naroda ni carstva kuda nije slao gospodar moj da te tra`e: i reko{e: nema ga. A on zakle carstva i narode da te ne mogu da na | u.

18:11 A ti sada ka`e{: idi, ka` i gospodaru svojemu: evo Ilije.

18:12 A kad ja otidem od tebe, duh }e te Gospodnji odnijeti, a ja ne}u znati kuda; pa da otidem i proka`em Ahavu, a on da te ne na | e, ubi}e me; a sluga se tvoj boji Gospoda od mladosti svoje.

18:13 Nije li kazano gospodaru mojemu {ta sam u~inio kad Jezavelja ubija{e proroke Gospodnje? Kako sakrih stotinu proroka Gospodnjih, po pedeset u jednu pe}inu, i hranih ih hljebom i vodom.

18:14 A ti sada ka`e{: idi, ka` i gospodaru svojemu: evo Ilije. Ubi}e me.

18:15 A Ilija re~e: tako da je `iv Gospod nad vojskama, pred kojim stojim, danas }u mu se pokazati.

18:16 Tada otide Avdija pred Ahava, i kaza mu; i Ahav otide pred Iliju.

18:17 A kad vidje Ahav Iliju, re~e mu Ahav: jesi li ti onaj {to nesre}u donosi{ na Izrailja?

18:18 A on re~e: ne donosim ja nesre}e na Izrailja, nego ti i dom oca tvojega ostaviv{i zapovijesti Gospodnje i pristav{i za Valima.

18:19 Nego sada po{lji i saberi k meni svega Izrailja na goru Karmilsku, i ~etiri stotine i pedeset proroka Valovijeh i ~etiri stotine proroka iz luga, koji jedu za stolom Jezaveljinim.

18:20 I posla Ahav k svijem sinovima Izrailjevi-jem, i sabra one proroke na goru Karmilsku.

18:21 Tada pristupi Ilija ka svemu narodu i re~e: dokle }ete hramati na obje strane? Ako je Gospod Bog, idite za njim; ako li je Val, idite za njim. Ali narod ne odgovori mu ni rije~i.

18:22 A Ilija re~e narodu: ja sam sam ostao prorok Gospodnji; a proroka Valovijeh ima ~etiri stotine i pedeset.

18:23 Dajte nam dva junca, i neka oni izaberu sebi jednoga, i neka ga isijeku na komade i metnu na drva, ali ognja da ne podme}u; a ja }u prigotoviti drugoga junca, i metnu}u ga na drva, ali ognja ne}u podmetati.

18:24 Tada prizovite ime svojih bogova, a ja }u prizvati ime Gospodnje, pa koji se Bog odzove ognjem onaj neka je Bog. I sav narod odgovori i re~e: dobro re~e.

18:25 Potom re~e Ilija prorocima Valovijem: izaberite sebi jednoga junca i prigotovite ga prvo, jer je vas vi{e; i prizovite ime bogova svojih, ali ognja ne podme}ite.

18:26 I uze{e junca, kojega im dade, i prigotovi{e, i stado{e prizivati ime Valovo od jutra do podne govore}i: Vale, usli{i nas! Ali ni kaka glasa ni koga da odgovori. I skakahu oko oltara, koji na~ini{e.

18:27 A kad bi u podne, stade im se rugati Ilija govore}i: vi~ite ve}ma; jer je on bog! valja da se ne{to zamislio, ili je u poslu, ili na putu, ili mo`e biti spava, da se probudi.

18:28 A oni stado{e vikati iza glasa, i parati se no`ima i {ilima po svom obi~aju, dokle ih krv ne obli.

18:29 A kad do | e podne, stado{e prorokovati dokle do | e vrijeme da se prinese dar, ali ni kaka glasa ni koga da odgovori, ni koga da ~uje.

18:30 Tada re~e Ilija svemu narodu: pristupite k meni. I pristupi k njemu sav narod. Tada on opravi oltar Gospodnji koji bje{e razvaljen.

18:31 I uze Ilija dvanaest kamena prema broju plemena sinova Jakova, kojemu do | e rije~ Gospodnja govore}i: Izrailj }e ti biti ime.

18:32 I na~ini od toga kamenja oltar u ime Gospodnje, i oko oltara iskopa opkop {irok da bi se mogle posijati dvije mjere `ita.

18:33 I namjesti drva, i junca isje~ena na komade metnu na drva.

18:34 I re~e: napunite ~etiri vijedra vode, i izlijte na `rtvu u na drva. Pa opet re~e: u~inite jo{ jednom. I u~ini{e jo{ jednom. Pa opet re~e: u~inite i tre}om. I u~ini{e tre}om,

18:35 Te voda pote~e oko oltara, i napuni se opkop vode.

18:36 A kad bi vrijeme da se prinese `rtva, pristupi Ilija prorok i re~e: Gospode Bo`e Avramov, Isakov i Izrailjev, neka danas poznadu da si ti Bog u Izrailju i ja da sam tvoj sluga, i da sam po tvojoj rije~i u~inio sve ovo.

18:37 Usli{i me, Gospode, usli{i me, da bi poznao ovaj narod da si ti Gospode Bog, kad opet obrati{ srca njihova.

18:38 Tada pade oganj Gospodnji i spali `rtvu paljenicu i drva i kamen i prah, i vodu u opkopu popi.

18:39 A narod kad to vidje sav popada ni~ice, i reko{e: Gospod je Bog, Gospod je Bog.

18:40 Tada im re~e Ilija: pohvatajte te proroke Valove da nijedan ne ute~e. I pohvata{e ih, i Ilija ih odvede na potok Kison, i pokla ih ondje.

18:41 I re~e Ilija Ahavu: idi, jedi i pij, jer uji veliki da`d.

18:42 I otide Ahav da jede i pije; a Ilija se pope na vrh Karmila, i sa`e se k zemlji i metnu lice svoje me|u koljena svoja.

18:43 A momku svojemu re~e: idi, pogledaj put mora. A on oti{av pogleda, pa re~e: nema ni{ta. I re~e mu: idi opet sedam puta.

18:44 A kad bi sedmi put, re~e: eno, mali oblak kao dlan ~ovje~iji di`e se od mora. Tada re~e: idi, reci Ahavu: pre`i i idi, da te ne uhvati da`d.

18:45 U tom se zamra~i nebo od oblaka i vjetra, i udari veliki da`d. A Ahav sjedav{i na kola otide u Jezrael.

18:46 A ruka Gospodnja do|e nad Iliju, i on opasav{i se otr~a pred Ahavom dokle do|e u Jezrael.

GLAVA 19

A Ahav pripovjedi Jezavelji sve {to je u~inio Ilija i kako je sve proroke isjekao ma~em.

19:2 Tada Jezavelja posla glasnike k Iliji i poru~i mu: tako da u~ine bogovi i tako da dodadu, ako sjutra u ovo doba ne u~inim od tebe {to je od koje~ga od tih.

19:3 A on vide}i to usta i otide du{e svoje radi, i do|e u Virsaveju Judinu, i ondje ostavi momka svojega.

19:4 A sam otide u pustinju dan hoda; i do{av sjede pod smreku, i za`elje da umre, i re~e: dosta je ve}, Gospode, primi du{u moju, jer nijesam bolji od otaca svojih.

19:5 Potom le`e i zaspa pod smrekom. A gle, an|eo taknu ga i re~e mu: ustani, jedi.

19:6 A on pogleda, i gle, ~elo glave mu hljeb na ugljenu pe~en i kr~ag vode. I jede i napi se, pa le`e opet.

19:7 A an|eo Gospodnji do|e opet drugom, i taknu ga govore}i: ustani, jedi, jer ti je put dalek.

19:8 A on ustav{i jede i napi se; potom okrijepiv se onijem jelom ide ~etrdeset dana i ~etrdeset no}i dokle do|e na goru Bo`iju Horiv.

19:9 A ondje u|e u jednu pe}inu i zano}i u njoj; i gle, rije~ Gospodnja do|e mu govore}i: {ta }e{ ti tu, Ilija?

19:10 A on re~e: revnovah veoma za Gospoda Boga nad vojskama; jer sinovi Izrailjevi ostavi{e zavjet tvoj, tvoje oltare razvali{e, i proroke tvoje pobi{e ma~em; a ja ostah sam, pa tra`e du{u moju da mi je uzmu.

19:11 A on re~e: izidi i stani na gori pred Gospodom. I gle, Gospod prola`a{e, a pred Gospodom velik i jak vjetar, koji brda razvaljiva{e i stijene razlama{e; ali Gospod ne bje{e u vjetru; a iza vjetra do|e trus; ali Gospod ne bje{e u trusu;

19:12 A iza trusa do | e oganj; ali Gospod ne bje-
 {e u ognju. A iza ognja do | e glas tih i tanak.

19:13 A kad to ~u Ilija, zakloni lice svoje pla{-
 tem i iza{av stade na vratima od pe}ine. I gle, do | e
 mu glas govore}i: {ta }e{ ti tu Ilija?

19:14 A on re~e: revnovah veoma za Gospoda
 Boga nad vojskama; jer sinovi Izrailjevi ostavi{e
 zavjet tvoj, tvoje oltare razvali{e, i proroke tvoje
 pobi{e ma-em; a ja ostah sam, pa tra`e du{u moju
 da mi je uzmu.

19:15 Tada mu re~e Gospod: idi, vrati se svojim
 putem u pustinju Dama{tansku, i kad do | e{ poma-
 `i Azaila za cara nad Sirijom.

19:16 A Juja sina Nimsijina poma`i za cara nad
 Izrailjem, a Jelisija sina Safatova iz Avel-Meole
 poma`i za proroka mjesto sebe.

19:17 Jer ko ute~e od ma~a Azailova njega }e
 pogubiti Juj; a ko ute~e od ma~a Jujeva njega }e
 pogubiti Jelisije.

19:18 Ali sam ostavio u Izrailju sedam tisu}a,
 koji nijedan ne savi{e koljena pred Valom, niti ga
 ustima svojim cjeliva{e.

19:19 I otide od njega, i na | e Jelisija sina Safa-
 tova gdje ore, a dvanaest jarmova pred njim, a sam
 bija{e kod dvanaestoga; i idu}i mimo nj Ilija baci
 na nj pla{t svoj.

19:20 A on ostavi volove, i otr~a za Ilijom i re-
 ~e: da cjelujem oca svojega i mater svoju; pa }u i}i
 za tobom. A on mu re~e: idi, vrati se, jer {ta sam ti
 u~inio?

19:21 I on se vrati od njega, i uze jaram volova i
 zakla ih, i na drvima od pluga skuha meso i dade
 ga narodu, te jedo{e; potom ustav{i otide za Ilijom
 i slu`a{e mu.

GLAVA 20

A Ven-Adad car Sirski skupi vojsku svoju, i
 ima{e sa sobom trideset i dva cara, i konje i
 kola; i oti{av{i opkoli Samariju i stade je biti.

20:2 I posla poslanike k Ahavu caru Izrailjevu u
 grad,

20:3 I poru~i mu: ovako veli Ven-Adad: srebro
 tvoje i zlato tvoje moje je, tako i `ene tvoje i tvoji
 lijepi sinovi moji su.

20:4 A car Izrailjev odgovori i re~e: kao {to si
 rekao, gospodaru moj care, ja sam tvoj i sve {to
 imam.

20:5 A poslanici opet do | o{e i reko{e: ovako ve-
 li Ven-Adad: poslao sam k tebi i poru~io: srebro
 svoje i zlato svoje i `ene svoje i sinove svoje da mi
 da{.

20:6 Zato }u sjutra u ovo doba poslati sluge svo-
 je k tebi da pregledaju ku}u tvoju i ku}e sluga tvo-
 jih, i {to ti je god milo, ono }e uzeti i odnijeti.

20:7 Tada dozva car Izrailjev sve starje{ine ze-
 maljske i re~e: gledajte i vidite kako ovaj tra`i zlo;
 jer posla k meni po mene i po sinove moje i po sre-
 bro moje i po zlato moje, i ja mu ne branih.

20:8 A sve starje{ine i sav narod reko{e mu: ne
 slu{aj ga i ne pristaj.

20:9 I re~e poslanicima Ven-Adadovijem: ka`ite
 caru gospodaru mojemu: {to si prvo poru~io sluzi
 svojemu sve }u u~initi; ali ovo ne mogu u~initi.
 Tako otido{e poslanici i odneso{e mu taj odgovor.

20:10 A Ven-Adad posla k njemu i poru~i: tako
 da mi u~ine bogovi i tako dodadu! ne}e biti dosta
 praha od Samarije da svemu narodu koji ide za
 mnom dopadne po jedna grst.

20:11 A car Izrailjev odgovori i re~e: ka`ite: ne-
 ka se hvali onaj koji se opasuje kao onaj koji se ra-
 spasuje.

20:12 A kad on to ~u piju}i s carevima pod {ato-
 rima, re~e slugama svojim: di`ite se. I digo{e se na
 grad.

20:13 Tada gle, pristupi jedan prorok k Ahavu
 caru Izrailjevu, i re~e: ovako veli Gospod: vidi{ li
 sve ovo mno{tvo? evo, ja }u ti ga dati u ruke danas
 da pozna{ da sam ja Gospod.

20:14 A Ahav re~e: preko koga? A on re~e: ova-
 ko veli Gospod: preko momaka knezova zemalj-
 skih. Opet re~e: ko }e zametnuti boj? A on re~e: ti.

20:15 Tada prebroji momke knezova zemalj-
 skih, i bje{e ih dvjesto i trideset i dva; poslije njih

prebroja sav narod, sve sinove Izrailjeve, i bje{e ih sedam tisu}a.

20:16 I izido{e u podne; a Ven-Adad piju}i opi se u {atorima s trideset i dva cara koji mu do|o{e u pomo}.

20:17 I izido{e prvo momci knezova zemaljskih; a Ven-Adad posla, i javi{e mu i reko{e: izido{e ljudi iz Samarije.

20:18 A on re~e: ako su iza{li mira radi, pohvatajte ih `ive; ako su iza{li na boj, pohvatajte ih `ive.

20:19 I izido{e iz grada momci knezova zemaljskih, i vojska za njima.

20:20 I svaki ubi s kojim se sukobi, te Sirci pobjego{e a Izrailjci ih potjera{e. I Ven-Adad car Sirski pobje`e na konju s konjicima.

20:21 I car Izrailjev izide i pobi konje i kola, i u~ini velik pokolj me|u Sircima.

20:22 Potom do|e prorok k caru Izrailjevu i re~e mu: idi, budi hrabar; i promisli i vidi {ta}e{ ~initi, jer }e do godine opet do}i car Sirski na te.

20:23 A caru Sirskom reko{e sluge njegove: njihovi su bogovi gorski bogovi, zato nas nadja~a{e; nego da se bijemo s njima u polju, zacijelo }emo ih nadja~ati.

20:24 U~ini dakle ovako: ukloni te careve s mjesta njihovijeh, i postavi vojvode mjesto njih.

20:25 Pa skupi vojsku kakva je bila ona koja je izginula, i konje kakvi su bili oni konji, i kola kao ona kola; pa da se pobijemo s njima u polju; zacijelo }emo ih nadja~ati. I poslu{a ih, i u~ini tako.

20:26 A kad pro|e godina, Ven-Adad prebroji Sirce, i po|e u Afek da vojuje na Izrailja.

20:27 A sinovi Izrailjevi prebroji{e se, i ponesav{i hrane izido{e pred njih. I stado{e u oko sinovi Izrailjevi prema njima, kao dva mala stada koza, a Sirci bijahu prekrilili zemlju.

20:28 Tada do|e ~ovjek Bo`ji, i progovori caru Izrailjevu, i re~e: ovako veli Gospod: {to Sirci reko{e da je Gospod gorski Bog a nije Bog poljski, zato }u ti dati u ruke sve ovo mno{tvo veliko da znate da sam ja Gospod.

20:29 I stajahu u okolu jedni prema drugima sedam dana; a sedmoga dana pobi{e se, i sinovi Izrailjevi pobi{e Siraca sto tisu}a pje{aka u jedan dan.

20:30 A ostali pobjego{e u grad Afek, i pade zid na dvadeset i sedam tisu}a ljudi koji bjehu ostali. I Ven-Adad pobjegav u grad u|e u najtajniju klijet.

20:31 A sluge mu reko{e: evo ~uli smo da su carevi doma Izrailjeva milostivi carevi; da ve`emo kostrijet oko sebe i da metnemo uzice sebi oko vratova, pa da izidemo pred cara Izrailjeva, da ako ostavi u `ivotu du{u tvoju.

20:32 I veza{e kostrijet oko sebe, i metnu{e uzice sebi oko vratova, i do|o{e k caru Izrailjevu i reko{e: sluga tvoj Ven-Adad veli: ostavi u `ivotu du{u moju. A on re~e: je li jo{ `iv? brat mi je.

20:33 A ljudi uze{e to za dobar znak, i odmah da bi ga uhvatili za rije~ reko{e: brat je tvoj Ven-Adad. A on re~e: idite, dovedite ga. Tada Ven-Adad izide k njemu; a on ga posadi na svoja kola.

20:34 Tada mu re~e Ven-Adad: gradove koje je uzeo otac moj tvom ocu, vrati}u, i na~ini sebi ulice u Damasku kao {to je otac moj u~inio u Samariji. A on odgovori: s tom vjerom otpusti}u te. I u~ini vjeru s njim, i otpusti ga.

20:35 Tada jedan izme|u sinova proro~kih re~e drugome po rije~i Gospodnjoj: bij me. Ali ga onaj ne htje biti.

20:36 A on mu re~e: {to ne poslu{a glasa Gospodnjega, zato, evo kad otide{ od mene, lav }e te zaklati. I kad otide od njega, sukobi ga lav i zakla ga.

20:37 Opet na{av drugoga re~e mu: bij me. a onaj ga izbi i izrani ga.

20:38 Tada otide prorok i stade na put kuda }e car pro}i, i nagrdi se pepelom po licu.

20:39 A kad car prola`a{e, on viknu cara i re~e: tvoj sluga bija{e iza{ao u boj, a jedan do{av{i dovede mi ~ovjeka i re~e: ~uvaj ovoga ~ovjeka; ako li ga nestane, bi}e tvoja du{a za njegovu du{u, ili }e{ platiti talanat srebra.

20:40 A kad tvoj sluga ima{e posla tamo amo, njega nesta. Tada mu re~e car Izrailjev: to ti je sud, sam si otsudio.

20:41 A on br`e ubrisa pepeo s lica, i car Izrailjev pozna ga da je jedan od proroka.

20:42 A on mu re~e: ovako veli Gospod: {to si pustio iz ruku ~ovjeka kojega sam ja osudio da se istrijebi, du{a }e tvoja biti za njegovu du{u i narod tvoj za njegov narod.

20:43 I otide car Izrailjev ku}i svojoj zlovoljan i ljutit, i do|e u Samariju.

GLAVA 21

A poslije ovijeh stvari dogodi se: Navutej Jezraeljanin ima{e vinograd u Jezraelu do dvora Ahava cara Samarijskoga.

21:2 I re~e Ahav Navuteju govore}i: daj mi svoj vinograd da na~inim od njega vrt za zelje, jer je blizu dvora mojega; a ja }u ti dati za nj bolji vinograd, ili ako voli{, da}u ti u novcu {ta vrijedi.

21:3 A Navutej re~e Ahavu: Sa~uvaj Bo`e da bih ti dao na{ljedstvo otaca svojih.

21:4 Tada Ahav do|e ku}i zlovoljan i ljutit radi rije~i koju mu re~e Navutej Jezraeljanin govore}i: ne dam ti na{ljedstva otaca svojih. I le`e na postelju svoju, i okrenu lice svoje na stranu, i ne jede hljeba.

21:5 Tada do|e k njemu Jezavelja `ena njegova i re~e mu: za{to je du{a tvoja zlovoljna te ne jede hljeba?

21:6 A on joj re~e: jer govorih s Navutejem Jezraeljaninom i rekoh mu: daj mi vinograd svoj za novce, ili ako voli{, da}u ti drugi vinograd za taj. A on re~e: ne dam ti svoga vinograda.

21:7 Tada mu re~e Jezavelja `ena njegova: ti li si car nad Izrailjem? Ustani, jedi hljeba i budi veselo. Ja }u ti dati vinograd Navuteja Jezraeljanina.

21:8 I napisala knjigu na ime Ahavovo, i zape~ati je pe~atom njegovijem i poslala knjigu starje{inama i glavarima koji bijahu u gradu njegovu, koji nastavahu s Navutejem.

21:9 A u knjizi napisala ovo: oglasite post, i posadite Navuteja me|u glavare narodne.

21:10 I postavite dva nevaljala ~ovjeka prema njemu, pa neka zasvjedo~e na nj govore}i: hulio si

na Boga i na cara. Tada ga izvedite i zaspite kamenjem, da pogine.

21:11 I u~ini{e ljudi onoga grada, starje{ine i glavari, koji `ivljahu u gradu njegovu, kako im zapovjedi Jezavelja, kako bija{e napisano u knjizi koju im poslala.

21:12 I oglasil{e post, i posadil{e Navuteja me|u glavare narodne.

21:13 I do|o{e dva nevaljala ~ovjeka, i stado{e prema njemu; i svjedo~i{e na Navuteja ti nevaljali ljudi pred narodom govore}i: Navutej je hulio na Boga i na cara. I izvedo{e ga iza grada, i zasu{e ga kamenjem, te pogibe.

21:14 Potom poslala{e k Jezavelji i poru~i{e joj: zasut je kamenjem Navutej, i poginuo je.

21:15 A kad Jezavelja ~u da je Navutej zasut kamenjem i poginuo, re~e Ahavu Jezavelja: ustani, uzmi vinograd Navuteja Jezraeljanina, kojega ti ne htje dati za novce, jer Navutej nije `iv nego je umro.

21:16 A kad ~u Ahav da je umro Navutej, usta i po|e u vinograd Navuteja Jezraeljanina da ga uzme.

21:17 Ali do|e rije~ Gospodnja k Iliji Tesvi}aninu govore}i:

21:18 Ustani, izidi na susret Ahavu caru Izrailjevu, koji sjedi u Samariji; eno ga u vinogradu Navutejevu, kuda je oti{ao da ga uzme.

21:19 I reci mu i ka`i: ovako veli Gospod: nijesi li ubio i nijesi li prisvojio? Pa mu ka`i i reci: ovako veli Gospod: kako psi liza{e krv Navutejevu, tako }e lizati psi i tvoju krv.

21:20 A Ahav re~e Iliji: na|e li me neprijatelju moj? A on re~e: na|oh, jer si se prodao da ~ini{ zlo pred Gospodom.

21:21 Evo, pusti}u zlo na te, i uze}u natra`je tvoje, i istrijebi}u Ahavu i ono {to uza zid mokri, i uhva}enoga i ostavljenoga u Izrailju.

21:22 I u~ini}u s domom tvojim kao s domom Jerovoama sina Navatova i kao s domom Vase cara Ahijina, {to si me gnjevio i {to si naveo na grijeh Izrailja.

21:23 Tako | e i za Jezavelju re~e Gospod govore}i: psi }e izjesti Jezavelju ispod zidova Jezrael-skih.

21:24 Ko Ahavov pogine u gradu izje{}e ga psi, a ko pogine u polju izje{}e ga ptice nebeske.

21:25 I ne bi takoga kao Ahav, koji se prodade da ~ini {to je zlo pred Gospodom, jer ga podgovara{e `ena njegova Jezavelja.

21:26 I po~ini vrlo grdna djela idu}i za gadnim bogovima sasvijem kao {to ~ini{e Amoreji, koje izagna Gospod ispred sinova Izrailjevih.

21:27 A kad Ahav ~u te rije~i, razdrije haljine svoje, i priveza kostrijet oko tijela svojega, i po{}a{e, i spava{e u kostrijeti, i ho|a{e polagano.

21:28 I do|e rije~ Gospodnja Iliji Tesvi}aninu govore}i:

21:29 Jesi li vidio kako se Ahav ponizio pred a mnom? Zato {to se tako ponizio pred a mnom, ne}u pustiti onoga zla za njegova `ivota; nego za sina njegova pusti}u ono zlo na dom njegov.

GLAVA 22

I pro|o{e tri godine bez rata izme|u Siraca i Izrailjaca.

22:2 A tre}e godine do|e Josafat car Judin k caru Izrailjevu.

22:3 I re~e car Izrailjev slugama svojim: ne znate li da je na{ Ramot u Galadu? A mi ne radimo da ga uzmemo iz ruku cara Sirkoga.

22:4 I re~e Josafatu: ho}e{ li i}i sa mnom na vojsku na Ramot Galadski? A Josafat re~e caru Izrailjevu: ja kao ti, narod moj kao tvoj narod, konji moji kao tvoji konji.

22:5 Jo{ re~e Josafat caru Izrailjevu: upitaj danas {ta }e Gospod re}i.

22:6 Tada car Izrailjev sabra oko ~etiri stotine proroka, i re~e im: ho}u li i}i na vojsku na Ramot Galadski ili }u se okaniti? A oni reko{e: idi, jer }e ga Gospod dati u ruke caru.

22:7 A Josafat re~e: ima li tu jo{ koji prorok Gospodnji da ga pitamo?

22:8 A car Izrailjev re~e Josafatu: ima jo{ jedan ~ovjek, preko kojega bismo mogli upitati Gospoda; ali ja mrzim na nj, jer mi ne priori~e dobra nego zlo; to je Miheja sin Jemlin. A Josafat re~e: neka car ne govori tako.

22:9 Tada car Izrailjev dozva jednoga dvorani-na, i re~e mu: br`e dovedi Miheju sina Jemlina.

22:10 A car Izrailjev i Josafat car Judin sje|ahu svaki na svojem prijestolu obu~eni u carske haljine na poljani kod vrata Samarijskih, i svi proroci prorokovahu pred njima.

22:11 I Sedekija sin Hananin na~ini sebi gvozdene rogove, i re~e: ovako veli Gospod: ovijem }e{ pobosti Sirce dokle ih ne istrijebi{.

22:12 Tako i svi proroci prorokovahu govore}i: idi na Ramot Galadski, i bi}e{ sre}an, jer }e ga Gospod dati caru u ruke.

22:13 A poslanik koji otide da dozove Miheju re~e mu govore}i: evo, proroci priori~u svi jednjem glasom dobro caru; neka i tvoja rije~ bude kao rije~ njihova, govori dobro.

22:14 A Miheja re~e: tako da je `iv Gospod, govori}u ono {to mi Gospod ka`e.

22:15 I kad do|e k caru, re~e mu car: Miheja! ho}emo li i}i na vojsku na Ramot Galadski ili }emo se okaniti? A on mu re~e: idi, bi}e{ sre}an, jer }e ga Gospod dati caru u ruke.

22:16 A car mu re~e: koliko }u te puta zaklinjati da mi ne govori{ nego istinu u ime Gospodnje?

22:17 Tada re~e: vidjeh sav narod Izrailjev razasut po planinama kao ovce koje nemaju pastira; jer re~e Gospod: ovi nemaju gospodara; neka se vrate svak svojoj ku}i s mirom.

22:18 Tada re~e car Izrailjev Josafatu: nijesam li ti rekao da mi ne}e prorokovati dobra nego zlo?

22:19 A Miheja mu re~e: zato ~uj rije~ Gospodnju; vidjeh Gospoda gdje sjedi na prijestolu svojem, a sva vojska nebeska staja{e mu s desne i s lijeve strane.

22:20 I re~e Gospod: ko }e prevariti Ahava da otide i padne kod Ramota Galadskog? I jedan re~e ovo a drugi ono.

22:21 Tada izide jedan duh i stav{i pred Gospo-
da re~e: ja }u ga prevariti. A Gospod mu re~e: ka-
ko?

22:22 Odgovori: iza}i }u i bi}u la`ljiv duh u
ustima svijeh proroka njegovijeh. A Gospod mu
re~e: prevari}e{ ga i nadvlada}e{, idi i u~ini tako.

22:23 Zato sada eto, Gospod je metnuo la`ljiv
duh u usta svijem tvojim prorocima, a Gospod je
izrekao zlo po te.

22:24 Tada pristupi Sedekija sin Hananin, i uda-
ri Miheju po obrazu govore}i: kuda je oti{ao duh
Gospodnji od mene da govori s tobom?

22:25 A Miheja mu re~e: eto, vidje}e{ u onaj
dan kad otide{ u najtajniju klijet da se sakrije{.

22:26 Tada car Izrailjev re~e: uhvati Miheju i
odvedi ga k Amonu zapovjedniku gradskom i k Jo-
asu sinu carevu;

22:27 I reci im: ovako veli car: metnite ovoga u
tamnicu, i dajte im po malo hljeba i po malo vode
dokle se ne vratim u miru.

22:28 A Miheja re~e: ako se vrati{ u miru, nije
Gospod govorio preko mene. Jo{ re~e: ~ujte, svi
narodi!

22:29 I otide car Izrailjev s Josafatom carem Ju-
dinim na Ramot Galadski.

22:30 I re~e car Izrailjev Josafatu: ja }u se preo-
bu}i kad po|em u boj; a ti obuci svoje odijelo. I
preobu~e se car Izrailjev i otide u boj.

22:31 A car Sirski zapovjedi vojvodama, kojih
bijahu trideset i dvije nad kolima njegovijem, i re-
~e: ne udarajte ni na maloga ni na velikoga, nego
na samoga cara Izrailjeva.

22:32 I kad vojvode od kola vidje}e Josafata, re-
ko}e: zacijelo je car Izrailjev. I okrenu}e se na nj
da udare; ali Josafat povika.

22:33 A vojvode od kola vidje}e da nije car Izra-
iljev, te odstupi}e od njega.

22:34 A jedan zastrijeli iz luka nagonom, i ustri-
jeli cara Izrailjeva gdje spu~a oklop. A on re~e svo-
jemu voza~u: savij rukom svojom i izvezi me iz
boja, jer sam ranjen.

22:35 I boj bi `estok onoga dana; a car zaosta na
kolima svojim prema Sircima, pa umrije uve~e, i
krv iz rane tecija}e u kola.

22:36 I pro|e glasnik po vojsci o zahodu sun~a-
nom govore}i: svak u svoj grad, i svak u svoju ze-
mlju.

22:37 Tako umrije car, i odneso}e ga u Samari-
ju; i pogrebo}e cara u Samariji.

22:38 A kad prahu kola na jezeru Samarijskom,
liza}e psi krv njegovu, tako i kad prahu oru`je nje-
govo, po rije~i koju re~e Gospod.

22:39 A ostala djela Ahavova i sve {to je u~inio,
i za ku}u od slonove kosti koju je sagradio, i za sve
gradove {to je sagradio, nije li to zapisano u dnev-
niku careva Izrailjevijeh?

22:40 Tako po~inu Ahav kod otaca svojih, i na
njegovo se mjesto zacari Ohozija sin njegov.

22:41 A Josafat sin Asin zacari se nad Judom
~etvrte godine carovanja Ahavova nad Izrailjem;

22:42 I ima}e Josafat trideset i pet godina kad
po~e carovati, i carova dvadeset i pet godina u Je-
rusalimu. A materi mu bje}e ime Azuva k}i Sileje-
va.

22:43 I ho|a}e putem Ase oca svojega sasvijem,
i ne odstupi od njega ~ine}i sve {to je pravo pred
Gospodom.

22:44 Ali visina ne obori}e; narod jo{ prino}a}e
`rtve i ka|a}e na visinama.

22:45 I u~ini mir Josafat s carem Izrailjevijem.

22:46 A ostala djela Josafatova i juna{tva {to
u~ini i kako vojeva, nije li to zapisano u dnevniku
careva Judinijeh?

22:47 On istrijebi iz zemlje svoje ostatak ad`u-
vana, koji bijahu ostali za `ivota Ase oca njegova.

22:48 U to vrijeme ne bija}e cara u Idumeji, ne-
go bija}e namjesnik carev.

22:49 I Josafat na~ini la|e Tarsiske da idu u Ofir
po zlato; ali ne otido}e; jer se la|e razbi}e u Esion-
Gaveru.

22:50 Tada re~e Ohozija sin Ahavov Josafatu:
neka idu moje sluge s tvojim slugama na la|ama.
Ali Josafat ne htje.

22:51 I po~inu Josafat kod otaca svojih, i pogrebo{e ga kod otaca njegovijeh u gradu Davida oca njegova; a na njegovo se mjesto zacari Joram sin njegov.

22:52 Ohozija sin Ahavov zacari se nad Izrailjem u Samariji sedamnaeste godine carovanja Josafatova nad Judom; i carova nad Izrailjem dvije godine.

22:53 I ~inja{e {to je zlo pred Gospodom, i ho|a{e putem oca svojega i putem matere svoje i putem Jerovoama sina Navatova, koji navede na grijeh Izrailja.

22:54 I slu`a{e Valu i klanja{e mu se, i gnjevlja{e Gospoda Boga Izrailjeva sa svijem kako je ~inio otac njegov.